

การผลิตภาพยนตร์สั้น แนวรามาเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home”
DRAMATIC FILM PRODUCTION “Foster Home”

นางสาวอรปรียา ประเสริฐสุข

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชาศิลปะศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560

การผลิตภาพยนตร์สั้น แนวทรามาเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่.. Foster Home”

DRAMATIC FILM PRODUCTION “Foster Home”

นางสาวอรปรียา ประเสริฐสุข

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย ภาควิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2560

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การผลิตภาพยนตร์สั้น แนวทรามาเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่.. Foster Home”

DRAMATIC FILM PRODUCTION “Foster Home”

นางสาวอรปรียา ประเสริฐสุข
MISS. ONPREEYA PRASERTSUK

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์. วันที่ 30 พ.ค. 61
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. แชน มังกรวงษ์)

กิตติกรรมประกาศ

ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้จะลุล่วงไม่ได้หากไม่มีผู้สนับสนุนทั้งคำแนะนำ ข้อชี้แนะ อันเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้า

ขอขอบคุณนางสาว กมลชนก นะวะมี ผู้ควบคุมการผลิตภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่คอยร่วมทุกข์ร่วมสุข กันมาตลอดระยะเวลาของการทำงาน จนทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณนาย รุจิภาส บุญประคอง ที่ให้คำแนะนำทั้งด้านการถ่ายทำและบทภาพยนตร์ รวมถึงความช่วยเหลือต่างๆ ในภาพยนตร์ และคอยเป็นสนับสนุนข้าพเจ้าอยู่เสมอ

ขอขอบคุณนาย ปุญญพัฒน์ ภูตระกูล ผู้กำกับภาพของภาพยนตร์เรื่องนี้ ที่ทุ่มเททำงานอย่างเต็มที่ และเสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณนาย ทินภัทร อัญชลีพงศ์ ที่เื้ออำนวยการความสะดวกต่างๆตลอดมา จนภาพยนตร์เรื่องนี้เสร็จสมบูรณ์ ลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณผ.อ. เพียงดา ชุ่มน้อย และ มูลนิธิบ้านจริงใจ จังหวัดชลบุรี ที่อนุญาติสถานที่ถ่ายทำให้ ข้าพเจ้า ตลอดจนกระทั่งถ่ายทำเสร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณเด็กๆจากมูลนิธิบ้านจริงใจ จังหวัดชลบุรี ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการถ่ายทำ

ขอขอบคุณ ซอบใจ สตูดิโอ ที่คอยให้คำปรึกษาและสนับสนุนตลอดระยะเวลาการถ่ายทำภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

ขอขอบคุณนาง ศรีตลา บรมสำลี และ ครอบครัว ที่คอยช่วยเหลือและสนับสนุน เครื่องอุปโภค บริโภค ตลอดการถ่ายทำให้แก่ทีมงานและนักแสดง รวมถึงการดูแลสวัสดิการต่างๆเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ บุคคลท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้กล่าวชื่อนามทุกท่านที่คอยช่วยเหลือ และให้คำแนะนำจนทำให้ผลงานเรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ฉ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ.....	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	1
ขอบเขตของโครงการ.....	2
ลักษณะของโครงการ.....	2
แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
2. การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล.....	3
การค้นคว้าข้อมูล.....	3
การศึกษาการใช้ชีวิตประจำวันของเด็กที่มูลนิธิเด็กกำพร้า.....	4
การศึกษาทฤษฎีต่างๆของมูลนิธิเด็กกำพร้า.....	5
การศึกษาพัฒนาการและการปรับตัวของเด็กที่มูลนิธิ ในช่วงอายุ 10-12 ปี	6
การศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเด็ก.....	7
ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอีริกสัน (Erikson).....	8
ศึกษาการวิเคราะห์ภาพยนตร์.....	11
3. บทภาพยนตร์.....	14
แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์.....	14
ประเด็นของเรื่อง.....	14
โครงเรื่อง.....	15
โครงเรื่องขยาย.....	15
บทภาพยนตร์.....	17
4. กระบวนการผลิตภาพยนตร์.....	26
การวางแผนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์.....	26
การคัดเลือกนักแสดง.....	27
อุปกรณ์ประกอบฉาก.....	35
สถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์.....	37

มุมมอง และขนาดภาพ.....	44
ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	52
5. กระบวนการหลังการถ่ายทำภาพยนตร์.....	65
การลำดับภาพ และการเล่าเรื่อง.....	65
การเกลี่ยสี.....	66
เสียงในภาพยนตร์.....	68
วิชวลเอฟเฟ็กต์ในภาพยนตร์.....	70
6. ข้อสรุป และข้อเสนอแนะ.....	74
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	78
ประวัติผู้วิจัย.....	79

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	
2.1 ภาพยนตร์เรื่อง My life as a Zucchini.....	11
2.2 ภาพยนตร์เรื่อง Oliver Twist	12
4.1 ภาพนักแสดงหลัก (วุฒิชัย ชาติ)... ..	27
4.2 ภาพนักแสดงรับบทเป็นวี.....	28
4.3 นักแสดงรับบทเป็นครู.....	29
4.4 นักแสดงสมทบ.....	29
4.5 นักแสดงสมทบรับบทเป็นผู้ปกครอง.....	30
4.6 ภาพนักแสดงสมทบ.....	30
4.7 ตัวอย่างเสื่อนักแสดงในฉากธรรมดา.....	31
4.8 เครื่องแต่งกายนักแสดงในฉากธรรมดาทั่วไป.....	32
4.9 ตัวอย่างเครื่องแต่งกายนักแสดงในฉากที่ 4.....	32
4.10 เครื่องแต่งกายนักแสดงหลักฉากที่ 4.....	33
4.11 เครื่องแต่งกายนักแสดงรองฉากที่ 4.....	33
4.12 ภาพตัวอย่างเครื่องแต่งกายนักแสดงในฉากงานเลี้ยงฉลอง.....	34
4.13 เครื่องแต่งกายนักแสดงหลักในงานเลี้ยงฉลอง.....	34
4.14 ภาพมูลนิธิบ้านจริงใจ.....	37
4.15 ภาพแผนที่มูลนิธิบ้านจริงใจ.....	37
4.16 ภาพโรงอาหารมูลนิธิบ้านจริงใจ.....	38
4.17 ภาพโรงอาหารมูลนิธิบ้านจริงใจในภาพยนตร์.....	38
4.18 ภาพบริเวณหลังตึกนอน.....	39
4.19 ภาพบริเวณหลังตึกนอนในภาพยนตร์.....	39
4.20 ภาพห้องนอน.....	40
4.21 ภาพห้องนอนในภาพยนตร์.....	40
4.22 ภาพด้านหลังระเบียบตึกห้องนอน.....	41
4.23 ภาพด้านหลังระเบียบตึกห้องนอนในภาพยนตร์.....	41
4.24 ภาพห้องรับรองในมูลนิธิ.....	42
4.25 ภาพห้องรับรองในมูลนิธิในภาพยนตร์.....	42
4.26 ภาพบริเวณกำแพงรั้วมูลนิธิ.....	43
4.27 ภาพบริเวณกำแพงรั้วมูลนิธิในภาพยนตร์.....	43
4.28 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 1 ในภาพยนตร์.....	44
4.29 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 2 ในภาพยนตร์.....	45
4.30 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 3 ในภาพยนตร์.....	46
4.31 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 5 ในภาพยนตร์.....	47
4.32 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 6 ในภาพยนตร์.....	48
4.33 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 6A ในภาพยนตร์.....	49

4.34 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 7 ในภาพยนตร์.....	49
4.35 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 8 ในภาพยนตร์.....	50
4.36 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 9 ในภาพยนตร์.....	51
4.37 ภาพมุกกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 10 ในภาพยนตร์.....	51
4.38 ตารางถ่ายทำวันที่ 1 กุมภาพันธ์.....	53
4.39 ตารางถ่ายทำวันที่ 1 กุมภาพันธ์.....	54
4.40 ตารางถ่ายทำวันที่ 1 กุมภาพันธ์.....	55
4.41 ตารางถ่ายทำวันที่ 19 กุมภาพันธ์.....	60
4.41 ตารางถ่ายทำวันที่ 22 กุมภาพันธ์.....	64
5.1 ภาพตัดแยกไฟล์ฟุตเทจตามตารางถ่าย.....	65
5.2 ภาพการลำดับเรื่องในโปรแกรม.....	66
5.3 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลัง การเกลี่ยสีรูปแบบกลางวัน.....	67
5.4 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลัง การเกลี่ยสีรูปแบบกลางคืน.....	67
5.5 ภาพเปรียบเทียบก่อน และหลัง การเกลี่ยสีรูปแบบเหตุการณ์ย้อนคิด.....	67
5.6 ภาพตัดแยกไฟล์เสียงตามตารางถ่าย.....	68
5.7 ภาพตัดแยกไฟล์เดออร์เสียงทั้งหมด.....	69
5.8 ภาพการจัดเรียงไฟล์เสียงเอฟเฟ็กต์.....	69
5.9 ภาพฉากสุดท้ายก่อนทำวิซวลเอฟเฟ็กต์.....	70
5.10 ภาพฉากสุดท้ายหลังทำวิซวลเอฟเฟ็กต์.....	70
5.11 การลำดับภาพในเรื่อง.....	71
5.12 การลำดับภาพในเรื่อง.....	72
5.13 การลำดับภาพในเรื่อง.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของโครงการ

การกำกับภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home” เป็นเรื่องราวที่ริเริ่มมาจากตัวข้าพเจ้าเองก่อนที่มีความสนใจในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว โดยเฉพาะในวัยเด็ก เพราะตัวข้าพเจ้าเองก็มีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวเหมือนกัน จึงทำให้เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของเด็กที่เจอกับปัญหาในรูปแบบนี้เหมือนกัน และเมื่อข้าพเจ้าสืบค้นข้อมูลข้าพเจ้าจึงมีความคิดที่อยากจะแลกเปลี่ยน หรือรับฟังประสบการณ์มุมมองความคิด ความอ่านของเด็กๆจากมูลนิธิกำพร้า เพราะเด็กๆเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เจอปัญหาเรื่องครอบครัวที่หนักหนากว่าข้าพเจ้าหลายเท่า และเมื่อข้าพเจ้าได้ลองพูดคุยกับเด็กๆจึงทำให้รวบรวมข้อสรุปได้ว่าเด็กๆเหล่านี้ถูกทอดทิ้งในรูปแบบที่ไม่ต่างกันมากนัก และมีเป้าหมายที่เหมือนกันอย่างชัดเจน แต่สิ่งที่ต่างกันก็คือความหวัง ความเชื่อและวิธีการจัดการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย ข้าพเจ้าจึงได้หยิบยกประเด็นนี้มาเป็นประเด็นสำคัญในภาพยนตร์เรื่องนี้

ซึ่งในสังคมปัจจุบันต้องยอมรับเลยว่ามีปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นอยู่เยอะมากๆ คือ เรื่องตั้งครรรภ์ก่อนสมรส หรือตั้งครรรภ์โดยที่ยังไม่มีความพร้อม และนี่ก็คือจุดหลักๆสำคัญที่ทำให้เกิดการทอดทิ้งบุตรไว้ที่มูลนิธิ โดยผู้ปกครองแต่ละคนจะเขินตีให้คำมั่นสัญญาเอาไว้ว่าจะฝากบุตรไว้ในระยะเวลานานเท่าไร แต่ผลลัพธ์ของปลายทางเกินครึ่งไม่มีใครทำตามที่สัญญาเอาไว้เลยสักคน ความหวังของเด็กๆแต่ละคนส่วนมากจึงมาจากการที่มีคนแวะเวียนเข้ามาทำกิจกรรมเข้ามาพูดคุย สร้างเสียงหัวเราะ และเลี้ยงขนมให้กับเด็กๆ

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงอยากนำเสนอเรื่องราวของเด็กๆเหล่านี้ ความหวังที่อยากจะจะมีคนดูแลเอาใจใส่ในทุกๆวัน และอยากเผยแพร่ความคิดความอ่านของเด็กๆที่อาศัยอยู่ในมูลนิธิเพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีบุตร การเลี้ยงดู และข้าพเจ้าเชื่ออย่างยิ่งว่าภาพยนตร์เรื่องนี้จะให้ประโยชน์แก่ผู้ชมที่รับชม อย่างแน่นอน ซึ่งในปัจจุบันเด็กๆเหล่านี้ก็ยังคงต้องการความช่วยเหลืออยู่เสมอทั้งทางด้านกาย และจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเรื่องของการรับบุตรบุญธรรม หากเราไม่พร้อมที่จะเลี้ยงดูในรูปแบบนั้นก็ยังมีอีกหลายรูปแบบที่สามารถช่วยเหลือได้ เช่นช่วยอุปถัมภ์ค่าเล่าเรียนก็ได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงหวังว่านอกจากผู้ที่รับชมจะได้เข้าใจความรู้สึกของเด็กๆเหล่านี้มากขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังหวังว่าหากมีผู้ที่รับชมพร้อมจะช่วยเหลือ มูลนิธิก็จะยินดีเป็นอย่างยิ่งแน่นอน

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ แนวดราม่า เรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home”
2. ศึกษาการเขียนบทภาพยนตร์แนวดราม่า โดยดัดแปลงมาจากเรื่องราวของเด็กๆแต่ละคนที่อาศัยอยู่ที่มูลนิธิเด็กกำพร้า
3. เพื่อให้ผู้ชมได้เข้าใจถึงความรู้สึก และความหวังของเด็กๆแต่ละคนที่ถูกทอดทิ้ง

ขอบเขตของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์ขนาดสั้น 1 เรื่อง แนวดราม่า มีความยาวประมาณ 20 นาที ถ่ายทำด้วยกล้อง SONY NEX700 บันทึกเสียงภาษาไทย/ Subtitle English

ลักษณะของโครงการ

การผลิตภาพยนตร์สั้น แนวดราม่า ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับเด็กๆที่อาศัยอยู่ที่มูลนิธิเด็กกำพร้า เด็กๆที่มีจุดหมายเดียวกัน แต่มีความเชื่อและวิธีการที่ต่างกัน โดยเล่าผ่านตัวละครหลักที่ทุกๆปีจะต้องคอยมองเห็นเพื่อนได้รับโอกาสที่ตัวเองไม่เคยได้รับอยู่ตลอด จึงเป็นแรงผลักดันให้เขาพยายามทำหลายวิธีเพื่อให้โอกาสนั้นมันมาถึงมือของเขาบ้าง แต่สุดท้ายแล้วก็ไม่มีอะไรสามารถเป็นได้อย่างที่คิด เขาจึงต้องเลือกวิธีสุดท้ายที่เขามีเพื่อให้เขาได้มีโอกาสบ้าง ภาพยนตร์เรื่องนี้แม้จะเป็นแนวดราม่าแต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะสามารถสะท้อนปัญหาสังคมผ่านมุมมอง และถ้อยคำของเด็กๆได้อย่างแน่นอน

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ค้นคว้ารวบรวมข้อมูล

- ศึกษาข้อมูลเด็กกำพร้า
- ศึกษาข้อมูล และลงพื้นที่จริงตามมูลนิธิต่างๆ
- ศึกษาความคิดความอ่านของเด็กๆที่มูลนิธิโดยผ่านการสัมภาษณ์
- ศึกษารูปแบบของผู้ปกครองอุปถัมภ์

2. ขั้นตอนการเขียนบท

- รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทภาพยนตร์
- เขียนโครงเรื่องขนาดย่อ (Plot)
- พัฒนาสู่โครงเรื่องขยาย (Treatment)
- เขียนบทภาพยนตร์ (Screenplay)
- เขียนบทภาพยนตร์สำหรับการถ่ายทำ (Shooting script)

3. การเตรียมการก่อนถ่ายทำ

- วางแผนการถ่ายทำ
- คัดเลือกนักแสดง
- จัดเตรียมเสื้อผ้านักแสดง และอุปกรณ์ประกอบฉาก
- จัดหาสถานที่ถ่ายทำ และบล็อคช็อต
- จัดเตรียมทีมงานและอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการถ่ายทำ

4. การถ่ายทำ

5. หลังการถ่ายทำ

1. ตัดต่อแบบหยาบ
2. ตัดต่อแบบสมบูรณ์
3. ปรับแต่งเสียง สี คำบรรยาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สามารถศึกษาการกำกับเด็กเล็ก และการกำกับภาพยนตร์สั้นแนวตลกมาได้อย่างละเอียด
2. ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเด็กๆ ที่มูลนิธิกำพร้าว้า และได้ศึกษาความคิดความรู้สึกของเด็กๆ
3. คนดูได้เข้าใจ เห็นใจ และตระหนักถึงปัญหาของเด็กกำพร้าว้าที่ถูกทอดทิ้ง

บทที่ 2

การค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การค้นคว้าข้อมูล

เรื่องที่ข้าพเจ้านำมาเป็นบทภาพยนตร์นั้น ได้ถูกริเริ่มมาจากประสบการณ์ในชีวิตของข้าพเจ้าเอง แต่ได้ ถูกเรียบเรียงขึ้นอีกครั้งด้วยการเข้าไปค้นคว้าหาข้อมูลจากมูลนิธิเด็กกำพร้า ชื่อบ้านจริงใจ สถานที่ตั้งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี โดยภาพยนตร์เรื่องนี้เล่าถึงเด็กกำพร้าที่มีจุดหมายเหมือนกัน แต่มีความเชื่อ และวิธีการที่ต่างกัน เด็กแต่ละคนล้วนแล้วแต่พยายามให้ตัวเองได้ไปถึงจุดหมายที่หวังไว้ ซึ่งโอกาสสำหรับพวกเขานั้นมันมีน้อยนิดมากๆ และในความเป็นจริงสำหรับผู้ชมที่กำลังรับชมก็อาจจะเข้าใจข้อเท็จจริงตั้งแต่แรกอยู่แล้วว่าสิ่งที่เด็ก ๆ กำลังคิดนั้นมันไม่มีอยู่จริง มันไม่มีเหตุผลแบบนี้อยู่จริงๆบนโลก แต่ในขณะที่เดียวกันผู้ชมก็จะเข้าใจความรู้สึกของเด็กมากขึ้นเพราะเราคือคนที่รู้ข้อเท็จจริง แต่เด็กก็คือเด็กที่ไม่รู้อะไรเลย และมีความคิดแบบเด็กอยู่เสมอแต่ความคิดเหล่านั้นก็เป็นความคิดที่บริสุทธิ์เสมอเช่นกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาค้นคว้าความคิดความอ่านของเด็กๆที่มูลนิธิอย่างหนัก และข้าพเจ้าก็ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีการสัมภาษณ์เด็กๆ และบุคลากรที่มูลนิธิ รวมไปถึงเหล่าบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับนักสังคมสงเคราะห์ด้วย

1. การศึกษาตารางการใช้ชีวิตประจำวันของเด็กที่มูลนิธิเด็กกำพร้า
2. การศึกษากฎต่างๆของมูลนิธิ
3. การศึกษาพฤติกรรมของเด็กในมูลนิธิ ช่วงอายุ 10-12 ปี
  - พฤติกรรมทางกาย
  - พฤติกรรมทางอารมณ์
  - พฤติกรรมทางสังคม
  - พฤติกรรมทางสติปัญญา
4. การศึกษาประวัติ เหตุและผลของความคิดความอ่านของเด็กๆที่ถูกทอดทิ้ง
5. สภาพจิตใจและสุขภาพจิตของเด็ก
  - สภาพจิตใจของเด็ก
  - ความกลัวของเด็ก

2.1.1 การศึกษาการใช้ชีวิตประจำวันของเด็กที่มูลนิธิเด็กกำพร้า

การใช้ชีวิตประจำวันของเด็กที่มูลนิธิเด็กกำพร้ามีกฎที่ชัดเจน มีเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆที่ชัดเจน เช่น เวลาตื่นนอนทุกคนต้องตื่นพร้อมกันในเวลา 06.00 และกินข้าวพร้อมกันในเวลา 07.00 แต่ก่อนที่จะกินข้าวเข้าพร้อมกันเด็กๆทุกคนจะต้องทำเวรทำความสะอาดก่อนกินข้าว ทั้งข้าวเช้าและข้าวเย็น หากทำเวรไม่สะอาดก็จะมีกฎคือ ไม่ได้กินข้าวจนกว่าจะทำเวรสะอาด กฎข้อบังคับของมูลนิธิค่อนข้าง

ข้างเข้มนวดเพราะว่าต้องบังคับใช้กับเด็กที่อาศัยอยู่ร่วมกันเป็นจำนวนมาก หากไม่เข้มนวดเด็กก็จะทำตัวเกรและเหะอย่างแน่นอน

จากการอ้างอิงข้อมูลจากมูลนิธิบ้านจริงใจ จังหวัดชลบุรี กิจวัตรประจำวันเริ่มขึ้นตั้งแต่ 6 โมงเช้า ตื่นนอน อาบน้ำ และลงมทำเวรความสะอาดก่อนกินข้าว หลังจากกินข้าวเสร็จก็ต้องรีบเตรียมตัวนั่งรถสองแถวของทางมูลนิธิเพื่อไปยังโรงเรียนของเด็กๆ และเมื่อเลิกเรียนเด็กๆก็จะนั่งสองแถวของมูลนิธิกลับมาที่มูลนิธิและทำเวรความสะอาดก่อนกินข้าว หลังจากนั้นก็มีเวลาให้ทำการบ้าน และกิจวัตรส่วนตัวตามอัธยาศัยก่อนนอนประมาณ 2 ชั่วโมง หลังจากนั้นเด็กๆก็จะเข้านอนปกติ ชีวิตของเด็กๆก็จะซ้ำซากจำเจแบบนี้ตลอดทุกวัน จนกว่าจะมีคนแวะเวียนเข้ามาทำกิจกรรม หรือเข้ามารับเด็กที่พวกเขาอุปถัมภ์ออกไปข้างนอก แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นหากมีครอบครัวอุปถัมภ์เข้ามาพาเด็กที่เขาอุปถัมภ์ออกไปทานข้าวข้างนอกคุณครูที่อาศัยอยู่ที่มูลนิธิก็จะออกไปด้วย เพื่อดูแลความปลอดภัยของเด็กๆ

ในปัจจุบันต้องยอมรับว่าปัญหาตั้งครรรค์โดยที่ยังไม่มีความพร้อมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยมากๆ ซึ่งเพราะสาเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุหลักๆของปัญหาที่เด็กถูกทอดทิ้งไว้ที่มูลนิธิเด็กกำพร้า โดยที่บางครั้งผู้ปกครองก็ไม่มีวันย้อนกลับมารับเด็กกลับไปอยู่ด้วยอีก และด้วยเหตุผลนี้เด็กๆจึงมีความสามารถและการตัดสินใจ การคิดวิเคราะห์ที่ไม่ธรรมดา เพราะเด็กๆแต่ละคนล้วนมีบาดแผลที่ต่างกัน และมีวิธีการหาทางออกที่ต่างกัน สิ่งสำคัญที่ผู้ใหญ่ควรตระหนักถึงก็คือ หากไม่มีการเข้ามาช่วยเหลือดูแลเด็กเหล่านี้ก็จะต้องใช้ชีวิตจำเจซ้ำซากเหมือนเดิมทุกๆวัน มีความเชื่อ และความหวังที่ห่างไกลความเป็นจริง ด้วยเหตุนี้จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจที่จะถ่ายทอดมุมมองของเด็กๆผ่านถ้อยคำ อารมณ์ ความต้องการ และวิธีการเล่าเรื่อง เพื่อนำเสนอต่อสังคมว่า “เด็กกำพร้า” มีความรู้สึกอย่างไรต่อการถูกทอดทิ้ง และมีความหวังอย่างไรบ้างในชีวิต

2.1.2 การศึกษาภูตต่างๆของมูลนิธิเด็กกำพร้า

คำว่า "กฎ" คือ ข้อบังคับ ที่อยู่ในความเป็นจริง เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน และชีวิต ระเบียบวินัย นั้นเป็นสิ่งซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง

"ระเบียบวินัย" คือ คุณสมบัติที่สำคัญในการดำเนินชีวิต ความสามารถของบุคคลในการควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเอง ให้เป็นไปตามที่มุ่งหวัง โดยเกิดจากการสำนึก ซึ่งต้องไม่กระทำการใดๆ อันเป็นผลทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ตนเองในอนาคต หากแต่ต้องเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ตนเองและผู้อื่นโดยไม่ขัดต่อระเบียบของสังคมและไม่ขัดต่อสิทธิของผู้อื่น ตารางชีวิตประจำวันของเด็กๆที่มูลนิธิเด็กกำพร้า จะถูกจัดขึ้น และทำซ้ำทุกๆวันเป็นเวลา เช่น

เวลา/ วัน	จันทร์ – อาทิตย์
06.00 น.	ตื่นนอน
06.30 น.	ทำเวรประจำวัน
07.00 น.	กินข้าวเช้าพร้อมกัน
07.30 น.	เดินทางออกจากมูลนิธิ
08.00 น.	เข้าเรียน
08.00 น. - 16.00 น.	สำหรับเด็กที่ยังไม่มีโอกาสได้เรียน ก็ต้องอยู่ช่วยหารายได้ให้กับทางมูลนิธิ เช่น เก็บเห็ดไปขายที่ตลาด หรือทำความสะอาดบางส่วนที่ยังไม่มีคนทำ (เด็กเหล่านี้อาจจะต้องรอโอกาสที่จะได้เข้าเรียน 1-2 ปีเลย)
16.00 น.	กลับมาถึงมูลนิธิ
17.00 น.	ทำเวรประจำวัน
18.00 น.	กินข้าวเย็นพร้อมกัน
19.00 น. - 20.00 น.	ทำการบ้าน และ กิจกรรมส่วนตัว
21.00 น.	เข้านอน

2.1.3 การศึกษาพัฒนาการและการปรับตัวของเด็กที่มูลนิธิ ในช่วงอายุ 10-12 ปี

วัย 10-12 ปี มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สังคมปัจจุบันเป็นยุคข่าวสารไร้พรมแดน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นมากขึ้นด้วย ในระยะวัยรุ่นเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต เป็นวัยวิกฤต (critical period) หรือวัยพายุบูแคม (storm and stress) เนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตอย่างมาก มีปัญหาและมีความยากลำบากในการปรับตัว

ช่วงวัยรุ่นตอนต้น จะเป็นช่วงที่อารมณ์หวั่นไหวไปกับการเปลี่ยนแปลงของร่างกายทั้งภายในภายนอก หงุดหงิดกับความเปลี่ยนแปลงที่ยังยอมรับไม่ค่อยได้ จนเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นตอนกลางที่ทำให้ได้กับความเป็นหนุ่มสาว แต่จะเห็นอารมณ์ที่เข้มข้นขึ้น ทั้งอารมณ์รัก ชอบ โกรธ เกลียด อิจฉา อี้อวด ถือดี เจ้าทิฐิ อ่อนไหว วุ่นวายสับสน เห็นอกเห็นใจ เห็นแก่ตัว สับสน เป็นต้น ไม่ว่าจะมามีอารมณ์ประเภทใด ก็มักมีความรุนแรง เปลี่ยนแปลงง่าย ควบคุมอารมณ์ยังไม่ดีนัก บางครั้งพลุ่งพล่าน บางครั้งเก็บกด หลายครั้งที่ถือเรื่องเอาแต่ใจตัวเอง

พฤติกรรมทางกาย

การเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมน ทั้งฮอร์โมนการเติบโต (growth hormone) และ ฮอร์โมนจาก ต่อมธัยรอยด์มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโต รวมทั้งฮอร์โมนทางเพศ นอกจากระดับฮอร์โมนจะมีผลโดยตรงต่อการเจริญเติบโตทางร่างกาย ยังส่งผลถึงความรู้สึกทางอารมณ์และจิตใจ ปฏิกริยาการเรียนรู้ ฯลฯ ในวัยรุ่นอีกด้วย วัยรุ่นที่จะผ่านช่วงวิกฤตนี้ได้ นอกจากจะต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพร่างกายที่เปลี่ยนไปแล้ว ยังต้องเข้าใจและควบคุม อารมณ์ความรู้สึกที่พลุ่งพล่านขึ้น จากการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนต่างๆ อีกด้วย

พฤติกรรมทางอารมณ์

ความวิตกกังวลกลัวการเป็นผู้ใหญ่ วัยนี้จะมีความคิด วิตกกังวล กลัวจะไม่เป็นที่ยอมรับจากคนรอบข้าง มักจะ กลัวความรับผิดชอบ ซึ่งจะรู้สึกว่าเป็นภาระที่หนักหนา ยุ่งยาก บางครั้ง อยากรจะเป็นเด็ก อยากรแสดงอารมณ์สนุกสนาน ร่าเริง เบิกบาน

ในกลุ่มที่มีพื้นฐานทางอารมณ์ไม่ดีมาก่อน เช่น มีประสบการณ์ชีวิตไม่ราบรื่น ครอบครัวแตกแยก คนในครอบครัวไม่ไว้ใจ เคยถูกละทิ้งหรือโกหกหลอกลวงกันมาก่อน ถูกลงโทษรุนแรง จะหงุดหงิดง่าย ไม่มั่นใจในความรักและผูกพันที่พ่อแม่มีต่อตนเอง เข้ากับพ่อแม่หรือเพื่อนไม่ได้ ไม่มั่นคงอบอุ่น เมื่อเริ่มเข้าวัยรุ่นปัญหาเดิมที่มีต่อกันจะทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้น และถ้าวัยรุ่นนั้นไม่สามารถเลียนแบบพฤติกรรมที่ดีกับคนที่เขาชื่นชมได้จะยิ่งทำให้ความสับสน มีปมด้อย ขาดความภูมิใจในตนเอง ชอบเปรียบเทียบกับคนอื่น และถ้ามีปัญหาการเรียนร่วมด้วยหรือมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่ เพื่อน จะส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางอารมณ์โดยตรง ทำให้วัยรุ่นนั้นอ่อนไหวง่าย หงุดหงิด ก้าวร้าว ไม่แน่ใจ ใจน้อย และส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกทางเดินในอนาคตได้ อารมณ์ไม่ถูกพัฒนาจนเข้าวัยผู้ใหญ่ได้เต็มที่ถึงแม้ว่าสภาพร่างกายจะพัฒนาไปอย่างรวดเร็วก็ตาม

พฤติกรรมทางสังคม

เพื่อนเป็นสิ่งสำคัญที่วัยรุ่นทุกคนต้องมี เพื่อนเป็นทั้งกำลังใจ รู้ใจเข้าใจปัญหาวัยรุ่น ทุกคนมีกับผู้ใหญ่ เป็นแหล่งเสริมพลังในการเจรจากับพ่อแม่และครู และส่งเสริมให้เกิดแยกตัวจากพ่อแม่ได้ชัดเจนขึ้น วัยรุ่นจะหลงใหลเชิดชูคนดี คนเก่งในสังคม ดารา นักร้องเป็นแบบอย่างมากกว่าคนในวัยอื่นๆ และมีการเลียนกันในกลุ่มเพื่อน ไม่ว่าจะการแต่งกาย ทรงผม เพลงดนตรี หรือภาษาเฉพาะกลุ่ม รวากับว่าสังคมเพื่อนเป็นเหมือนห้องทดลองให้วัยรุ่นได้ใช้ทดสอบว่า สิ่งต่าง ๆ นั้นมีสิ่งใดที่เหมาะสมเข้ากับตน และสังคมยอมรับบ้าง

พฤติกรรมทางสติปัญญา

สติปัญญาจะพัฒนาสูงขึ้น จนมีความคิดเป็นแบบรูปธรรม หมายถึงความสามารถเรียนรู้ เข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ได้ลึกซึ้งขึ้น เข้าใจสิ่งที่เป็น รูปธรรมได้ เช่น ในด้านปรัชญา ศาสนา วัฒนธรรม มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ตั้งสมมติฐาน ความเป็นไปได้ การคาดการณ์ การค้นหาข้อมูลและนำเหตุผลมาอ้างอิง มองสิ่งต่างๆ ได้ตามความเป็นจริงมากขึ้นตามลำดับ สามารถคิดได้ดี คิดเป็น คิดหลายด้าน ทำให้สามารถตัดสินใจได้ เมื่อพ้นวัยรุ่นแล้วจะมีความสามารถทางสติปัญญาเหมือนผู้ใหญ่ แต่ในช่วงระหว่างวัยรุ่นนี้ ยังขาดประสบการณ์ อาจขาดความรอบคอบ มีความหุนหันพลันแล่นมากกว่า ขาดการยั้งคิดหรือไตร่ตรองให้รอบคอบ พัฒนาการทางจิตใจจะช่วยให้วัยรุ่น มีการปรับตัว ต่อสิ่งแวดล้อมได้ดีในเวลาต่อมา จึงเป็นช่วงที่พ่อแม่สามารถฝึกฝนพัฒนาความคิดเชิงวิเคราะห์ให้วัยรุ่นได้ฝึกฝนสม่ำเสมอ

สภาพจิตใจของเด็ก - คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี - mahidol.ac.th

แหล่งที่มา <https://med.mahidol.ac.th/ramamental/generaldoctor/06052014-1058>

2.1.4 การศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเด็ก

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการ ในที่นี้จะกล่าวถึงทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาเด็กปฐมวัยและเป็นประโยชน์ต่อพื้นฐานการสร้างความสำเร็จในการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย ดังนี้

ทฤษฎีพัฒนาการของกีสเซล (Gesell)

อาร์โนลด์ กีสเซล เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ผู้เริ่มก่อตั้งสถาบันพัฒนาการเด็ก (Institute of Child Development) ณ มหาวิทยาลัยเยล ระหว่างปี ค.ศ. 1930-1940 อธิบายทฤษฎีเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กว่าการเจริญเติบโตของเด็กทางร่างกาย เนื้อเยื่อ อวัยวะ หน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ และพฤติกรรมที่ปรากฏขึ้นเป็นรูปแบบที่แน่นอนและเกิดขึ้นเป็นลำดับขั้น ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นองค์ประกอบรองที่ต่อเติมเต็มเสริมพัฒนาการต่าง ๆ กีสเซลเชื่อว่าวุฒิภาวะจะถูกกำหนดโดยพันธุกรรม และมีในเด็กแต่ละคนมาตั้งแต่เกิด ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เด็กแต่ละวัยมีความพร้อมทำสิ่งต่าง ๆ ได้ ถ้าวุฒิภาวะหรือความพร้อมยังไม่เกิดขึ้นตามปกติในวัยนั้น สภาพแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็ก

อาร์โนลด์ กีเซล (Arnold Gesell) ได้สร้างเกณฑ์มาตรฐานสำหรับวัดพฤติกรรมของเด็กในแต่ละระดับ เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม ซึ่งเขาได้แบ่งพัฒนาการของเด็กที่ต้องการวัดและประเมินออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่

1. พฤติกรรมทางการเคลื่อนไหว (Motor Behavior) ครอบคลุมการบังคับอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายและความสัมพันธ์ทางการเคลื่อนไหว
2. พฤติกรรมทางการปรับตัว (Adaptive Behavior) ครอบคลุมความสัมพันธ์ของการใช้มือและสายตา การสำรวจ ค้นหา การกระทำต่อวัตถุ การแก้ปัญหาในการทำงาน
3. พฤติกรรมทางการใช้ภาษา (Language Behavior) ครอบคลุมการที่เด็กใช้ภาษา การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
4. พฤติกรรมส่วนตัวและสังคม (Personal-Social Behavior) ครอบคลุมการฝึกปฏิบัติส่วนตัว เช่น การกินอาหาร การขับถ่าย และการฝึกต่อสภาพสังคม เช่น การเล่น การตอบสนองผู้อื่น

จากแนวความคิดของ อาร์โนลด์ กีเซล (Arnold Gesell) สามารถนำมาอธิบายพัฒนาการของมนุษย์ในด้านการเจริญเติบโตพัฒนาการทางร่างกาย และสามารถนำไปเชื่อมโยงกับพัฒนาการทางสติปัญญาได้อีกด้วย ซึ่งประโยชน์จากการศึกษาทฤษฎี อาร์โนลด์ กีเซล ทำสามารถหยิบยกบางช่วงมาใช้ในการวางแผนการสร้างตัวละคร รวมถึงพัฒนาการทางสติปัญญาและความรู้สึกนึกคิดให้เหมาะสม และสมวัยได้มากขึ้นในลักษณะของการสร้างรูปร่างและลักษณะภายนอกของตัวละคร

ทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของอิริคสัน (Erikson)

อิริคสัน เป็นนักจิตวิทยาในกลุ่มจิตวิเคราะห์ มีอาชีพเป็นจิตแพทย์ ในปี 1955 ได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานของ The Division of Development Psychology อิริคสัน (Erikson) ได้เน้นความสำคัญของเด็กปฐมวัยว่าเป็นวัยที่กำลังเรียนรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่แปลกใหม่และน่าตื่นเต้นสำหรับเด็ก บุคลิกภาพจะสามารถพัฒนาได้ดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าแต่ละช่วงของอายุเด็กประสบสิ่งที่พึงพอใจตามขั้นพัฒนาการต่าง ๆ ของแต่ละวัยมากเพียงใด ถ้าเด็กได้รับการตอบสนองต่อสิ่งที่ตนพอใจในช่วงอายุนั้น เด็กก็จะมีพัฒนาการทางบุคลิกภาพที่ดีและเหมาะสมและพัฒนาครอบคลุมถึงผู้ใหญ่ด้วย ซึ่งพัฒนาการของมนุษย์มี 8 ขั้น คือ

1. ขั้นความเชื่อใจหรือขาดความเชื่อใจ (Trust Versus Mistrust) อายุตั้งแต่แรกเกิดถึง 1 ปี ในขั้นนี้เด็กจะพัฒนาความรู้สึกว่าตนเป็นที่ยอมรับและสามารถให้ความเชื่อใจเป็นมิตรแก่คนอื่น วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ไม่ว่าจะเป็นการอุ้ม การให้อาหาร หรือวิธีการเลี้ยงดูต่าง ๆ จะส่งผลไปสู่อุบัติภาพของความเป็นมิตร เปิดเผย และเชื่อถือไว้นับเชื่อใจต่อสภาพแวดล้อมและบุคคลต่าง ๆ ถ้าเด็กไม่ได้รับความรักและความอบอุ่นอย่างเพียงพอ เด็กก็จะพัฒนาบุคลิกภาพของความตระหนี่ปกปิดไม่ไว้วางใจ และมักมองโลกในแง่ร้าย

2.1.5 สภาพจิตใจและสุขภาพจิตของเด็กสภาพจิตใจของเด็ก

เด็ก หมายถึง วัยแรกเกิดจนถึง 12 ปี ซึ่งเป็นช่วงก่อนที่จะเข้าสู่วัยรุ่น ทั้งนี้อาจจะพิจารณาเป็น 3 ระยะ คือ วัยทารก วัยก่อนเรียน และวัยเรียนในแต่ละวัยมนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติแตกต่างกันไป ถ้าได้บรรลุความต้องการก็จะเกิดความพึงพอใจ เชื่อมั่นในตนเอง มานะพยายาม และเกิดการพัฒนาศักยภาพในทางที่เหมาะสมต่อไปถ้าผิดหวังก็เกิดขัดเคือง หดความมั่นใจ ท้อถอยรู้สึกเป็นผู้แพ้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติของมนุษย์ เด็กเล็กมีความต้องการทางร่างกาย ได้แก่อาหาร อากาศ น้ำ สัมผัส ฯลฯ เมื่อโตขึ้นมีการเรียนรู้มากขึ้นก็เกิดความต้องการทางอารมณ์ สังคม

ความต้องการของเด็กเล็กแบ่งได้เป็น 4 อย่าง คือ

1. ความต้องการความรัก (Need for Affection) เมื่อเด็กจำความได้จะรู้สึกว่าคุณพ่อคุณแม่รักความอบอุ่นนั้นเป็นของสำคัญอยากให้คนอื่นรักและได้รักคนอื่น เด็กที่มีความอบอุ่นได้รับความรักจากพ่อแม่ พี่ น้อง จะมียารมณ์แจ่มใสคงที่ ไม่มีการเอาเปรียบอิจฉาริษยา ซึ่งตรงข้ามกับเด็กที่ขาดความรัก ความอบอุ่น

2. ความต้องการความปลอดภัย (Need for Security) เด็กต้องการความเสมอต้นเสมอปลาย หากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น เด็กไม่สามารถปรับตัวได้ทัน จะทำให้รู้สึกว่าตัวเองอยู่ในฐานะไม่ปลอดภัย

3. ความต้องการสถานะในสังคม (Need for Status) เด็กทุกคนต้องการให้ผู้อื่นรับรู้ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม อยากให้คนอื่นเอาใจใส่ และชมเชย

4. ความต้องการอิสรภาพ (Need for Independence) เด็กต้องการรับผิดชอบการทำงาน ต้องการทำงานเป็นอิสระตามความสามารถของตนเองความต้องการเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้เด็กเกิดมีการ กระทำต่างๆหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา เพื่อสนองความต้องการที่เกิดขึ้นอารมณ์ของเด็ก อารมณ์ที่เกิดขึ้นในวัยเด็ก และมีการพัฒนาไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ จนกระทั่งมีวุฒิภาวะทางอารมณ์

ความกลัวของเด็ก

ความกลัวเกิดขึ้นเมื่อเด็กรู้สึกว่าตนเองขาดความปลอดภัย (insecurity) ซึ่งจะเกิดต่อเมื่อมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาทำให้เกิดขึ้น เด็กจะแสดงความกลัวโดยการร้องและแสดงอาการกระเสิบหนีตามธรรมชาติ ความกลัวมักมีสาเหตุจากการที่เด็กต้องเผชิญกับสิ่งแปลกๆใหม่ๆโดยทันทีทันใดหรือไม่คาดฝัน เด็กอายุ 1-3 ขวบ จะแสดงอาการกลัวความมืด กลัวฝันร้าย ความกลัวของเด็กอาจเนื่องมาจากผู้ใหญ่ก็ได้ถ้าผู้ใหญ่แสดงอาการกลัวต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เด็กก็จะพลอยกลัวไปด้วย หรือ เกิดจากการที่ผู้ใหญ่หลอกให้เด็กกลัวสิ่งที่ไม่ใช่เหตุสมควร สิ่งต่างๆที่เด็กกลัว แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

1. สัตว์ ตั้งแต่สัตว์เล็กไปจนถึงสัตว์ใหญ่
2. สถานการณ์น่ากลัว
3. ธรรมชาติที่เด็กกลัว เช่น ฟาผ่า
4. สิ่งนอกเหนือธรรมชาติ เช่น ผี ยักษ์ ฯลฯ

สภาพจิตใจของเด็ก - คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี - mahidol.ac.th
<https://med.mahidol.ac.th/ramamental/generaldoctor/06052014-1058>

แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นข้อมูลของสภาพจิตใจ และสภาพทางกายของเด็กๆในแต่ละวัยก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้างนิดหน่อย ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ หรือสภาพแวดล้อมที่เด็กแต่ละคนเคยเจอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กที่ถูกทอดทิ้งแล้วมาอยู่ร่วมกันที่มูลนิธิ ทุกคนต่างมีบาดแผล และความเจ็บปวดในเรื่องเดียวกันแต่ต่างรูปแบบ เพราะฉะนั้นในแต่ละช่วงวัยของเด็กที่มูลนิธิอาจจะโต หรือเกินกว่าที่ควรจะเป็นไม่มากนักน้อย

2.2 ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความเชื่อ และวิถีชีวิตท้องถิ่น

การออกแบบการสร้างข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจจากอนิเมชั่น จากงาน World Film 1 เรื่อง นั่นคือ My life as a Zucchini เพื่อนำมาเป็นข้อมูลอ้างอิงในการสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้

2.2.1 My life as a Zucchini

อนิเมชั่นเรื่อง My life as a Zucchini มีการเล่าเรื่องที่ไม่ได้ลำดับเรื่องพิสดารอะไร แต่มีประเด็นของเรื่องที่น่าสนใจอย่างมาก ซึ่งพูดถึงเรื่องราวของเด็กชายคนหนึ่งที่อยู่กับแม่แค่สองคนในบ้าน แม่ชอบดื่มเบียร์ และ ผลอฆ่าแม่ของตนเองตายโดยไม่รู้ตัว สุดท้ายตำรวจคนหนึ่งจึงเข้ามาจัดการเรื่องนี้ด้วยการพาเด็กไปส่งที่สถานรับเลี้ยงเด็กกำพร้า เพราะเหตุนี้จึงทำให้เด็กชายคนนี้ได้รู้จักกับเพื่อนในบ้านเด็กกำพร้าที่เคยประสบปัญหาต่างกัน ทั้งเคยโดนข่มขืน พ่อแม่เป็นโจรถูกจับเข้าคุกไปแล้วเลยไม่มีคนเลี้ยงดู สุดท้ายทุกคนเลยต้องมาอยู่ที่บ้านเด็กกำพร้า และถึงแม้ว่าสิ่งที่ทุกคนเคยประสบมาจะต่างกัน แต่สิ่งเดียวที่เหมือนกันก็คือ การไม่มีพ่อแม่มาเลี้ยงดู

2.2.2 Oliver Twist

ภาพยนตร์เรื่อง Oliver Twist เป็นการเล่าเรื่องผ่านตัวละครเด็กชายคนหนึ่งที่เป็นเด็กกำพร้า และต้องฝ่าฟันอุปสรรคมากมาย เจอทั้งคนที่เหยียดหยาม และกลุ่มโจรที่พยายามจะสอนให้เขาเป็นโจรเหมือนกัน แต่สุดท้ายด้วยความโชคดีของเด็กคนนี้เขาจึงรอดพ้นอุปสรรคมากมายมาได้ และมี

โอกาสได้ใช้ชีวิตที่ดีขึ้น ได้รับการศึกษาเล่าเรียน แต่โอกาสหรือผลลัพธ์แบบนี้มักไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยๆ เด็กบางคนหากถูกทอดทิ้งแล้วอาจจะต้องพ่ายแพ้ หรือล้มเหลวตั้งแต่อุปสรรคแรกที่เจอเลยก็ได้ เพราะฉะนั้นสำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้ดึงนำเอา Mood and Tone ช่วงกลางวันกลางคืนมาปรับใช้ รวมถึงประเด็นต่างๆจากภาพยนตร์เรื่องนี้ก็ได้ถูกดึงนำมาปรับใช้เป็นแรงบันดาลใจด้วยเช่นกัน

2.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ เรื่อง “My life as a Zucchini”

1. ข้อมูลจากการศึกษาประเด็นของอนิเมชัน ทำให้สามารถนำไปตัดแปลงกับประเด็นภาพยนตร์ของตัวเองได้ เพราะมีที่มาจากความคิดความอ่านของเด็กที่บ้านกำพร้าเหมือนกัน
2. ศึกษาลักษณะตัวละครของเด็กแต่ละคน ทั้งนิสัย ความเข้าใจ คำพูดของเด็กๆ บางคนก็มีความก้าวร้าวรุนแรงในตัวอยู่เยอะ บางคนก็มีความซื่อสัตย์เพราะชื่อคจากเหตุการณ์ที่เคยเกิดขึ้นกับตัวเอง บางคนก็โดนกดดันมาเยอะจึงชอบที่จะแหกกฎ และอยากหลีกเลี่ยงหนีจากสิ่งที่ตัวเองมี
3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของครอบครัวที่ก่อให้เกิดเป็นปัญหาของเด็ก และบางครั้งก็ส่งผลให้กลายเป็นเรื่องใหญ่จนสามารถทำลายชีวิตเด็กคนนั้นได้เลย
4. ได้ข้อมูลเรื่อง เด็กที่มีปัญหาคล้ายกันจะมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และถ้าหากคนอ่อนแอมายู่รวมกันอาจทำให้ความอ่อนแอยิ่งทวีคูณมากขึ้น จนอาจส่งผลให้เรื่องไม่คาดคิดเกิดขึ้น

2.2.4 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ เรื่อง “Oliver Twist”

1. ข้อมูลจากการศึกษาประเด็นของภาพยนตร์ ทำให้สามารถนำไปตัดแปลงกับประเด็นภาพยนตร์ของตัวเองได้ เพราะตัวละครหลักที่ดำเนินเรื่องเป็นเด็กผู้ชายกำพร้าเหมือนกัน และอายุไล่เลี่ยกันกับภาพยนตร์ของข้าพเจ้า

2. ศึกษาลักษณะถ้อยคำ การพูดจา บุคลิกนิสัย ความเข้าใจ ของเด็กๆ ที่แต่ละคนมีนิสัยที่ต่างกันแต่ต้องมาอาศัยอยู่ร่วมกัน เด็กแต่ละคนจะมีวิธีการรับมือ หรือหลีกเลี่ยงอย่างไรเมื่อเกิดปัญหาขึ้น

3. ได้ข้อมูลเกี่ยวกับอุปสรรค และอันตรายต่างๆที่มีอยู่รอบตัว สิ่งที่ไม่คาดฝันที่เด็กในอายุเท่านี้จะเจอได้

และ เด็กจะรับมือด้วยวิธีใด หรือคล้อยตามได้โดยง่าย

4. ได้ข้อมูลเรื่อง มุมมองของผู้ใหญ่ในหลายรูปแบบ แต่ถ้าจัดตามรูปแบบตามภาพยนตร์เรื่องนี้ก็สามารถแบ่งหลักๆได้เป็น 2 รูปแบบ คือ ผู้ใหญ่ที่ดี และผู้ใหญ่ที่เลวร้ายพยายามยุยงให้เด็กไปในทางที่ไม่ดี เด็กบางคนหัวอ่อนเมื่ออยู่ในช่วงที่กำลังค้นหาว่าอะไรคือดีไม่ดี หากเจอผู้ใหญ่ในแบบที่เลวร้ายก็จะกลายเป็นคนที่มีความคิดแยะและน่ากลัว ไปเลยคล้ายกับกลุ่มเด็กที่เป็นโจรมาก่อนนำที่ตัวละครหลักจะถูกชักชวนเข้าไป

บทที่ 3 บทภาพยนตร์

1. แนวทางการเขียนบทภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่อง ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home ความสนใจมันริเริ่มมาจากตัวข้าพเจ้าเองที่นับได้ว่าเป็นเด็กคนหนึ่งที่มีปัญหาเรื่องครอบครัว จึงทำให้ข้าพเจ้ามีความเข้าใจความรู้สึก ความคิด เห็นในปัญหานี้อย่างชัดเจน ผสมกับปัญหาในปัจจุบันที่ข้าพเจ้าเล็งเห็นว่าปัญหาที่ข้าพเจ้าประสบพบเจอนั้นเป็นเพียงแค่ส่วนเล็กๆในปัญหาของเด็กๆกำพร้าที่ถูกทอดทิ้ง ข้าพเจ้าจึงสืบค้นข้อมูลด้วยการลงพื้นที่จริงเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับเด็กกำพร้า ข้าพเจ้าเริ่มจากการสัมภาษณ์เด็กๆแต่ละคน จึงทำให้ได้ข้อมูลมากมาย และเกิดเป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าอยากศึกษา และนำปัญหานี้มาสร้างเป็นข้อคิดโดยถ่ายทอดผ่านภาพยนตร์สั้น 1 เรื่อง เพื่อให้คนที่รับชมได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาเด็กกำพร้าที่ถูกทอดทิ้ง

หลังจากที่รวบรวมแนวคิด หรือทฤษฎีที่น่าสนใจได้แล้ว ข้าพเจ้าลองประกอบทุกอย่าง และเขียนเป็น โครงเรื่องย่อคร่าวๆ หลายต่อหลายครั้ง พร้อมกับค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม และเนื่องจากข้าพเจ้าอยากทำ ภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับมุมมองความคิดความอ่านของเด็กๆแต่ละคนในมูลนิธิเด็กกำพร้า จึงจำเป็นต้องลงพื้นที่จริงเพื่อสัมภาษณ์เด็กๆจำนวนมาก และสัมภาษณ์กลุ่มนักสังคมสงเคราะห์เพื่อให้เข้าใจรูปแบบชีวิตความเป็นอยู่ของเด็กๆในแต่ละมูลนิธิ รวมไปถึงเข้าใจมุมมอง ทั้งของเด็กกำพร้า และผู้ดูแลเด็กๆ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับภาพยนตร์

2.1 ประเด็น (Theme)

แต่ละคนมักมีเป้าหมายที่เหมือนกัน คือการมีความสุข แต่สิ่งที่ต่างกันก็คือวิธีการที่จะพาให้เราไปถึงความสุขที่หวังไว้

2.2 ประโยคขาย (Log line)

สำหรับเด็กๆในมูลนิธิเด็กกำพร้า โอกาสที่จะถูกทอดทิ้งสามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน แต่โอกาสที่จะหลุดพ้นจากการถูกทอดทิ้งอาจไม่สามารถเกิดขึ้นเลยก็ได้

2.3 โครงเรื่องย่อ (Plot)

ภาพยนตร์สั้นแนวดราม่าที่เกี่ยวกับ นีธ เด็กชายวัย 10 ปี ที่อาศัยอยู่ที่มูลนิธิเด็กกำพร้ามานานมากแล้ว เขามีเพื่อนสนิทชื่อเกม แต่แล้ววันหนึ่งเกมก็ได้รับโอกาสที่ทุกคนต่างก็อยากได้ คือการได้ออกไปอยู่กับครอบครัวใหม่ที่นอกรั้วมูลนิธิ ซึ่งโอกาสนี้จะมาจากเกมที่ทุกๆปี ปีละหนึ่งครั้งจะมีการจัดงานฉลองพิเศษให้กับเด็กๆ โดยที่เด็กๆจะติดผลการเรียนของพวกเขาให้กับครอบครัวอุปถัมภ์ได้ดู และในวันฉลองนี้พ่อแม่อุปถัมภ์ที่เป็นสมาชิกใหม่ก็จะเข้ามาเลือกเด็กที่เขาต้องการอุปถัมภ์ โดยจะพาเด็กคนนั้นออกไปเที่ยวเล่น และทานข้าวข้างนอกซึ่งจะมีครูที่เป็นผู้ดูแลตามไปด้วย และในเมื่อโอกาสนี้เกิดขึ้นแค่ปีละครั้งเท่านั้น ถ้าปีนี้พลาดก็จะต้องรอโอกาสอีกทีปีหน้าเลย เด็กทุกคนจึงพยายามคาดเดาสาเหตุของการถูกเลือก เช่นมันมาจากคะแนนพิเศษที่เราทำเวรหรือเปล่า หรือมาจากรองเท้าที่มันสะอาดหลังซักแล้วครุมาให้คะแนนก็เลยได้ออกไป เด็กแต่ละคนจึงพยายามทำทุกอย่างตามที่ตัวเองคิดว่าจะเป็นเหตุผลให้ถูกได้รับคัดเลือก นีธเองก็เหมือนกัน แต่แล้วสุดท้ายเขาก็ไม่ได้ออกไป จึงทำให้เขาตัดสินใจตัดสินใจตัดสินชะตาชีวิตเขาด้วยตัวของเขาเอง

2.4 โครงเรื่องขยาย (Treatment)

นีธ เด็กชายวัย 10 ปี เท่าที่จำความได้เขาอาศัยอยู่ที่มูลนิธิเด็กกำพร้าแห่งนี้มานานมากแล้ว เด็กๆในมูลนิธิแห่งนี้อาศัยรวมกันอยู่หลายคน แต่เพื่อนที่นีธสนิทด้วยมากที่สุดก็คือเกม เกมคือเด็กชายวัยไล่เลี่ยกับเขา และเกมยังเป็นเพื่อนที่นอนห้องเดียวกันกับนีธ ในห้องนอนของนีธนอนรวมกัน 3 คน คือ นีธ เกม และวี วีคือเด็กชายตัวอ้วนอายุอ่อนกว่านีธ 1 ปี วีเป็นเด็กร่าเริงสดใสไม่คิดมาก แต่ก็มีบางครั้งในใจลึกๆที่วีคิดถึงเรื่องการมีโอกาสดูออกไป นีธเองก็เช่นกัน แต่แล้ววันหนึ่งเกมก็ได้รับโอกาสที่ทุกคนต่างก็อยากได้ คือการได้ออกไปอยู่กับครอบครัวใหม่ที่นอกรั้วมูลนิธิ ซึ่งโอกาสนี้จะมาจากเกมที่ทุกๆปี ปีละหนึ่งครั้งจะมีการจัดงานฉลองพิเศษให้กับเด็กๆ โดยที่เด็กๆจะติดผลการเรียนของพวกเขาให้กับครอบครัวอุปถัมภ์ได้ดู และในวันฉลองนี้พ่อแม่อุปถัมภ์ที่เป็นสมาชิกใหม่ก็จะเข้ามาเลือกเด็กที่เขาต้องการอุปถัมภ์ โดยจะพาเด็กคนนั้นออกไปเที่ยวเล่น และทานข้าวข้างนอกซึ่งจะมีครูที่เป็นผู้ดูแลตามไปด้วย และในเมื่อโอกาสนี้เกิดขึ้นแค่ปีละครั้งเท่านั้น ถ้าปีนี้พลาดก็จะต้องรอโอกาสอีกทีปีหน้าเลย

เด็กทุกคนจึงพยายามคาดเดาสาเหตุของการถูกเลือก เช่นมันมาจากคะแนนพิเศษที่เราทำเวรหรือเปล่า หรือมาจากรองเท้าที่มันสะอาดหลังซักแล้วครุมาให้คะแนนก็เลยได้ออกไป เด็กแต่ละคนจึงพยายามทำทุกอย่างตามที่ตัวเองคิดว่าจะเป็นเหตุผลให้ถูกได้รับคัดเลือก นีธเองก็เหมือนกัน เด็กๆกินข้าวกลางวันด้วยกัน ทุกคนคาดเดาว่าสาเหตุน่าจะเกิดจากการที่เราทำเวร และซักรองเท้าสะอาดเราจึงได้คะแนนพิเศษและเป็นเหตุผลให้ได้ออกไป หลังจากที่พวกเขาซักรองเท้าของตัวเองเสร็จแล้วในคืนนั้นนีธก็ได้พูดคุยกับวีถึงเรื่องของเกม นีธอยากเข้าใจความรู้สึกของเกมที่ได้ออกไป และอยากรู้ว่าเกมจะเป็นอย่างไรบ้าง จะอยากกลับมาที่มูลนิธิแห่งนี้ไหม พวกเขาสองคนคุยกันในขณะที่วีกินขนมไปด้วยและเมื่อขนมจากมือของวีหมด วีก็เริ่มจัดแจงที่นอนเตรียมตัวนอน นีธที่กำลังเซ็งหน้าตาอยู่หันหลังกลับมามองที่วีอีกครั้งก็พบว่าวีได้นอนหลับไปแล้ว

เมื่อบรรยากาศภายในห้องเงียบจึงทำให้นือทหนักถึงปีที่แล้วที่เขาแอบปีนลงไปชั้นล่าง เขาปีนด้วยการนำผ้าห่มของตัวเองไปมัดกับราวตรงระเบียงแล้วค่อยปีนลงไป เขาวิ่งเลาะไปตามสนามหญ้าตรงมุตีกด้านหลังตึกของห้องนอน เขาวิ่งเลาะตามขอบตามมุมไปจนถึงราวตากผ้าที่ตากรองเท้าผ้าใบเรียงรายอยู่เต็มไปหมด นือทค่อยๆ เดินดูรองเท้าแต่ละคู่ไม่นานนักเขาก็สะดุดตากับรองเท้าคู่หนึ่งที่ถึงแม้มันจะไม่ได้ใหม่อะไรมาก แต่ถ้าเทียบแล้วมันก็ดีที่สุดในบรรดาทุกคู่ที่เขาเห็น และรองเท้าคู่นั้นก็คือรองเท้าของเกม เพื่อนสนิทของเขาเอง เขาตัดสินใจดึงรองเท้าของเกมออกมาจากไม้แขวน และดึงรองเท้าของเขาเองออกมาจากไม้แขวนเช่นกัน นือทได้สลับป้ายชื่อระหว่างของเขา กับของเกม เพราะนือทหวังว่าพรุ่งนี้เช้าในขณะที่ครูมาตรวจความสะอาด ครูจะได้ให้คะแนนพิเศษกับเขามากที่สุดแล้วเขาก็จะเป็นคนที่ได้ออกไป

แต่แล้วเหตุการณ์ในปีที่แล้วก็ได้ไม่ได้เป็นไปอย่างที่คาดคิด กลับกลายเป็นว่าเกมคือผู้ที่ถูกเลือกให้มีโอกาสได้ออกไป ความผิดหวังนี้ยังฝังอยู่ในใจของนือทเสมอ ซึ่งในปีนี้ก็ไดวนมาถึงอีกครั้ง โอกาสแค่ปีละครั้งที่จะได้ออกไปจากมูลนิธิแห่งนี้ ความลับที่นือทสลับรองเท้ากับเกมมีเพียงแค่ตัวเขาเองที่รู้หลังจากที่นือทหนักถึงเรื่องราวปีที่แล้ว เขาก็ตัดสินใจปีนลงมาอีกครั้งด้วยผ้าห่ม แต่ครั้งนี้เขาไม่ได้ปีนลงมาเพื่อสลับชื่อรองเท้า แต่เขาปีนลงมาเพื่อมาทำให้รองเท้าของตัวเองสกปรกและมีรอยขาดเหมือนตอนที่เคยสลับชื่อกับของเกม เขาพยายามเอารองเท้าของตัวเองถูกับพื้นหญ้าให้มันสกปรก และพยายามขูดให้มันเป็นขุยจนขาด แต่เพราะว่ามันเป็นแค่พื้นหญ้าก็เลยไม่สามารถทำให้ขาดได้ เขาจึงเดินเลาะราวตากผ้าไปเรื่อยๆ แล้วไปหยุดอยู่ที่ใต้ต้นไม้ชนิดชอบกำแพงริ้วด้านหลังของมูลนิธิ เขามองเห็นก้อนหินที่กระจัดกระจายอยู่ตามพื้นหญ้าเขาจึงหันซ้ายหันขวาแล้วค่อยๆ ก้มลงหยิบหินที่จับถนัดมือมาขูดที่รองเท้า เขาขูดทั้งพยายามเจาะ จนในที่สุดเขาก็ทำสำเร็จ

เช้าวันรุ่งขึ้นเป็นวันที่ครอบครัวอุปถัมภ์จะมาลองให้กับเด็กๆ นือทตื่นสายเพราะเมื่อคืนนือทแทบไม่ได้นอน พอ นือทรู้สึกตัวตื่นเพราะเสียงดังของกริ่งเรียกกินข้าว เขารีบลุกขึ้นและเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที เมื่อลงมาถึงห้องจัดเลี้ยงข้างล่างเขาก็เห็นเพื่อนๆ กำลังกินข้าวกันอย่างเอร็ดอร่อย เขารีบเดินไปเอาผลการเรียนของตัวเองแปะที่หน้าห้องและรีบไปตักข้าวมากินร่วมกับเพื่อนๆ นือทพยายามจะถามถึงครูกับวี แต่ก็ไม่รู้เหมือนกันว่าครูจะเข้ามาในห้องเมื่อไหร่ ไม่นานนักก็มีเสียงเด็กผู้หญิงตะโกนแทรกมาว่าครูมาแล้ว เด็กๆ จึงพากันรีบวิ่งไปแอบมองครู และครอบครัวอุปถัมภ์ แล้วรีบวิ่งกลับมาที่นั่งที่เดิมด้วยความเรียบร้อย

เมื่อครอบครัวอุปถัมภ์และครูเดินเข้ามาในห้องนือทก็ตื่นเต้นมากๆ แต่สุดท้ายนือทก็ต้องพบกับความผิดหวังอีกครั้ง และคนที่ได้ไปก็คือวีเพื่อนอีกคนที่อยู่นอนห้องนอนเดียวกันกับเขา หลังจากเหตุการณ์นี้ นือทได้แต่นอนอยู่บนเตียงของตัวเองด้วยความอ้างว้าง เดี่ยวดาย และสิ้นหวัง ไม่นานนักเขาก็ตัดสินใจด้วยตัวเขาเองว่ามันคงถึงเวลาแล้วที่เขาจะหยุดรอโอกาสปีละครั้ง แล้วออกไปด้วยตัวของเขาเอง เขาตัดสินใจมัดผ้าห่มและปีนลงมาอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ไม่ได้ปีนลงมาเพียงแค่จัดการกับรองเท้าอีกแล้ว เขาปีนลงมาเพื่อพาตัวเองออกจากมูลนิธิด้วยตัวของเขาเอง

2.5 บทภาพยนตร์ (Screenplay)

Scene1 ความผิดหวังครั้งแรก

ภายนอก / บ่ายสี่โมง / สนามเด็กเล่นหน้าสถานเลี้ยงเด็กสงเคราะห์

เด็กๆยืนมองกันอยู่ตรงขอบกำแพงรั้ว มองเห็นเกมเด็กชายอายุ 10 ปี ซึ่งเป็นเพื่อนของพวกเขากำลังขึ้นรถเก๋งคันหนึ่งไป ประตูรถถูกปิด และรถค่อยๆเคลื่อนตัวออกไปทุกคนต่างแย่งกันดู นือทเด็กชายอายุ 10 ปี ตัวผอมสูง กระโดดป็นขึ้นไปที่ขอบกำแพงค่อยๆโอบมือลาให้กับเกม เพราะเกมคือเพื่อนสนิทของเขา นือทมองเห็นเกมกำลังปิดประตูรถ เกมก้าวขาขึ้นรถไปอย่างมีความสุข เท้าของเกมสวมรองเท้าสีขาวที่เก่า และมีรอยขาด นือทจ้องมองด้วยสีหน้าที่อาลัย รถค่อยๆเคลื่อนผ่านไป เขาโอบมือลาให้กับนือทผ่านกระจกด้านหลังของรถ นือทได้แต่มองและยกมือให้แบบไม่เต็มที่ไม่แนนนักเสียงระฆังก็ดังขึ้นเป็นสัญญาณว่าได้เวลากินข้าวเย็นแล้ว ทุกคนต่างรีบแย่งกันวิ่งเพื่อให้ตัวเองไปถึงก่อน

Scene2 อาหารที่จำกัด

ภายใน / เย็น 5 โมง / โรงอาหารเล็กๆที่กินข้าว

เด็กๆทุกคนต่อแถว และถือจานคนละใบเพื่อรอคิวให้ครูดักอาหารให้กับพวกเขา นือทต่อแถวอยู่ข้างหน้าวี เมื่อเขาได้รับอาหารเขาจึงเดินไปนั่งที่โต๊ะก่อน แต่ในขณะที่ครูดักข้าวใส่จานให้วีเรียบร้อยแล้ว วีกลับไม่ยอมเดินไป และก็ยังยืนมองครู่อยู่เหมือนว่าจะพูดอะไรบางอย่าง

ครู

เอาอีกแล้วเหรอ

วี

ขอเพิ่มได้ไหมครับ

ครู

ไม่ได้ กินให้หมดก่อนแล้วค่อยมาเติม

นือทนั่งอยู่โต๊ะและกำลังกินข้าวกับเพื่อนๆ วีเดินเข้ามานั่งที่โต๊ะด้วยสีหน้าที่ดูเซ็งๆ เขานั่งลงพร้อมทั้งวางจานลงบนโต๊ะ แต่เมื่อกินไปยังไม่ถึง2คำ เขาก็ลุกขึ้นยืน เพื่อพูดกับเพื่อนๆเรื่องขอแลกขนม

วี

ใครไม่ยากกินขนมขอแลกหน่อยดิอะ เดี่ยวให้หมูสองชิ้นเลย

ทุกคนเงิบไม่สนใจ และยังคงกินข้าวในจานตัวเองต่อไป

วี

เฮ้ยมีงอะกินปะ เอาหมูปูไปเนี่ยกูให้สองชิ้นเลย

น้อท

มีงไม่เชื่อหรอวะไอวี แลกทุกวันจนไม่มีใครอยากแลกกับมีงและ

วี

เออ! ตกหลงเอาไหมเนี่ยเดี๋ยวกูให้สองชิ้นเลย

เพื่อนคนหนึ่ง

เออ เอากี่เอา

วียิ้มแล้วรีบหยิบขนมมาจากขอบจานของเพื่อน และตักหมูสองชิ้นไปวางในจานของเพื่อน วีหยิบขนมของของเพื่อนที่แลกมา ยัดใส่ในถุงพลาสติกแล้วยัดเก็บไว้ในกระเป๋ากางเกงของเขา เด็กๆกินข้าวกันอย่างรวดเร็ว และสนุกสนาน ครูเล็กเดินออกมาจากที่ตักอาหาร ครูขาไม่ค่อยดี เดินเอาถาดขนม และหม้อข้าวมาวางที่ปลายโต๊ะกินข้าวของเด็กๆ

ครูเล็ก

ใครไม่อิ่มมาเติมตรงนี้ได้นะ แล้วพุงนี้ดันให้เข้าๆด้วยล่ะ

เด็กหญิงคนหนึ่ง

แล้วพุงนี้มีคะแนนพิเศษไหมคะ

ครูเล็ก

มีสิ

ครูเล็กพูดพร้อมยิ้มแล้วเดินไป ปล่อยให้เด็กๆต่างตื่นเต้นกัน

น้อท

อย่างงี้ก็ไม่วันก็จะมีคนได้ออกไปเที่ยวแล้วหรอวะ

วี

เออดี ไอเกมแม่งโคตรโชคดีเลยวะ

ไม่รู้แม่งมีคะแนนเท่าไร

เด็กผู้หญิง

มึงก็ซึกให้สะอาดเหมือนไอเกมดีวะ

นือท

ใครๆก็ซึกสะอาดกันหมดปะ

วี

ยกเว้นของมึงอะไอ นือท ทั้งเก๋าทั้งขาด

นือท

ของมึงใหม่ตายอะไอวี

เด็กผู้หญิงคนหนึ่ง

ไม่ใช่เว้ย เราเห็นร่องเท้าไอเกมมันสะอาดอยู่แล้ว

วี

จ้ะอย่างจี้ ปีนี้กูก็ได้ออกไปอะดี
เพราะปีนี้กูโคตรใหม่เลยหว่า

นือท

มึงไม่ได้ออกไปหอรอกไออ้วน

นือทรำคาญวี เขาจึงแกล้งวีด้วยการเอ้อมมือไปหยิบขนมที่ชอบจามวิมายด์เข้าปากกินทีเดียวภายในคำเดียว พร้อมทั้งทำหน้าที่ล้อเลียนวีแล้วรีบวิ่งไป

วี

ไอ้ นือท แม่งแย่งกูกินอีกแล้ว!

วีรีบวิ่งตามนือทไป วีมักเถียงกับนือทแบบนี้เป็นประจำ เพื่อนๆต่างพากันหัวเราะที่วีโดนแย่งของกิน

Scene3 โอกาสและทางเลือกในการได้มาซึ่งสิ่งที่ต้องการ

ภายนอก / เย็น / บันไดทางเดิน-หลังตึกนอน

เด็กๆวิ่งลงบันไดเสียงโครมครามทุกคน ทั้งเด็กหญิง และชายต่างถือรองเท้าผ้าใบ รองเท้าแตะ และรองเท้านักเรียนของตัวเองลงมาแล้วแย่งกันวิ่งลงมาทางบันได เพื่อตรงไปด้านหลังของตึกที่มีกะละมังใบใหญ่สองใบ คืออันหนึ่งใส่แป๊ะอีกอันเป็นน้ำประปาเปล่าๆ คนที่เดินไปถึงก่อนก็รีบหยิบแก้วที่ทรงเตี้ยที่มีอยู่ไม่กี่ตัวมานั่งหลังจากที่เด็กๆแย่งแก้วอีกกันไม่นาน เด็กบางคนจึงไม่มีแก้วนั่ง เด็กๆเริ่มใช้แปรงซักชำระรองเท้า บางคนแปรงไม่มีก็ใช้มือแทน นือหนั่ง

อยู่ตรงกะละมังน้ำเปล่าด้วยที่ท่าที่ไม่กระตือรือร้นเลย เขาใช้เพียงแค่น้ำลูบรองเท้าของเขาเบาๆ เหมือนกับว่าไม่อยากให้รองเท้าคู่นี้สะอาด ในขณะที่เดียวกัน วิเดินมาหยิบสายยางที่เปิดน้ำอยู่ สายยางนั้นอยู่ใกล้นือท และด้วยความที่วิไม่ทันระวังน้ำในสายยางเลยพุ่งไปโดนนือท จนทำให้นือทเปียก แต่วิกลับขำที่นือทโดนน้ำจนเปียก

นือท

ไอ้วิ!

นือทโมโหวิจึงตักฟองจากอีกกะละมังใส่วี ทั้งสองคนเริ่มสาดกันไปมาจนทำให้โดนเพื่อนๆ คนอื่นด้วยฟองกระเด็นเข้าหน้าบางคน ทุกคนต่างเลอะฟอง และน้ำ แต่พวกเขาต่างหัวเราะชอบใจ กลายเป็นเรื่องสนุกสนาน วิไม่ยอมแพ้ เขาคิดน้ำในสายยางเล็งไปที่หน้าของนือท นือทพยายามหลบ แต่ก็ยังโดนอยู่ดีเพราะน้ำในสายยางมันแรงพอสมควร สุดท้ายนือททนไม่ไหวที่โดนฉีดน้ำอัดหน้า เขาจึงใช้รองเท้าของตัวเองที่อยู่ในมือคว่ำใส่ วิ และรองเท้านั้นดันกระเด็นไปโดนบริเวณหน้ากับคอของวิ พอเห็นหน้าจึงแผลงหัวเราะออกมา ทุกคนก็ต่างพากันหัวเราะวิเช่นกัน

Scene4 คำคืนแห่งความหวัง

ภายนอก-ภายใน / กลางคืน / ห้องนอน

นือทกำลังขูดขี้ผึ้งที่ตัวเองเพื่อเอาผ้าที่เปียกมาพาดขอบเตียง และหาผ้าสีเข้มๆมาเช็ดขอบหน้าต่าง วิเดินออกมาจากห้องน้ำพร้อมทั้งสับตัดหัวของเขาเองที่ฟุ้งสระผมมา

วิ

ไอ้นือทแหม่งฟองยังติดเต็มหัวกู้อยู่เลยเนี่ย

นือท

เรื่องของมึงดิ

วิ

แต่ไม่เป็นไร ยังไงรองเท้าของกูก็สะอาดกว่ามึงอะ
เฮ้ยแล้วเราเช็ดขอบหน้าต่างห้องยังวะ เดี่ยวพรุ่งนี้ครูเขาจะมาตรวจ

นือท

เออไม่เป็นไร เตี่ยวูกเซ็ดเอง

วีพูดพลาตาคผ้าเซ็ดตัวที่ขอบเตียง แล้วค่อยๆเดินมานั่งบนเตียง และหันหลังให้นือท นือทหยิบผ้า ออกมาจากตะกร้าผ้าประมาณ 3-4 ชิ้น แล้วเดินไปนั่งที่เตียงของตัวเอง

นือท

แล้วมึงรู้ได้ไงว่าสะอาดแล้วจะได้ออกไป

วีไม่ได้สนใจที่นือทพูดเพราะเขากำลังขูขนมที่อยู่ในถุงพลาสติกที่ซุกอยู่เต็มชอกขอบเตียง วีหยิบขึ้นมา 1 ถุง เขาล้วงมือไปแล้วรีบหันกลับมาคุยกับนือทพร้อมทั้งเอามือสะบัด และปัดขนมเพราะมดขึ้น ในขณะที่เดียวกันนือทก็กำลังสะบัดเสื้อเพื่อเตรียมตากที่ขอบเตียง

วี

เฮี่ยมดแม่งขึ้นขนมกูอีกแล้วเนี่ย

นือท

ก็มึงเก็บไว้มดมันก็ขึ้นดิวะ เอาไปทิ้งดิ

วี

ทิ้งไม่ได้ กูกำลังเก็บอยู่

นือท

มึงจะเก็บทำไม เตี่ยวพรุงนี้ก็มีอีก

วี

ก็ที่กูเก็บอะมันไม่เหมือนกัน กูจะเอาไว้ฉลองตอนได้ออกจากที่นี่อะ

วีพูดพร้อมหัวค้อยๆนอนแล้วกินขนมในขณะที่กำลังนอน ส่วนนือทก็หยิบเสื้อสีเข้มของตัวเองมา แล้วเดินตรงไปที่ขอบหน้าต่าง

นือท

ถ้ามันปานนั้นมึงคงเก็บจนเต็มถุงไปแล้วอะ

นือทเซ็ดขอบหน้าต่างไปเรื่อยๆ ไม่นานเขาก็หันมาถามวี

นือท

เดอ แล้วมึงว่าตอนนี้ไอเกมมันจะเจ็นยังงัยข้างวะ

วี

กว่านะ มันคงย้ายโรงเรียนไปแล้วแหละ
แต่ยังงัยมันก็ต้องดีกว่าพวกเราอยู่แล้วอะ

นือท

แล้วมึงว่ามันจะกลับมาที่นี้ป่าววะ

วี

ไม่หรอก ได้ออกไปอยู่กับพ่อแม่ใหม่ ใครจะเบื่อ
ละใครจะอยากกลับมา กูไม่เห็นมีใครกลับมาสักคนเลย

นือทได้แต่นิ่งกับคำตอบที่วีตอบมา มันทำให้เขาใจลอย และยังคงเซ็ดชอบหน้าตาต่างไปเรื่อยๆ สายตาของเขาเริ่มเพ่งทะลุหน้าต่างบานเกล็ดออกไปเห็นระเบียงห้องนอน มันทำให้เขานึกถึงเหตุการณ์ในช่วงนี้ของปีที่แล้ว

Scene5 ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จไม่ได้อยู่ที่นั่นเสมอไป

ภายนอก / กลางคืน / หลังตึกราวตากผ้า

เขานึกย้อนไปถึงปีที่แล้วว่าที่เขามัดผ้าห่มแล้วป็นลงมาจากระเบียงห้องนอนของเขาเอง แล้วรีบวิ่งเลาะไปที่ราวตากรองเท้า เขาหันซ้ายหันขวาอย่างกังวลใจเพราะกลัวถูกจับได้ เขารีบเดินตรงไปที่ตากรองเท้าของตัวเองแล้วรีบดึงออกมา รองเท้าของนือทเป็นเพียงคู่เดียวที่ทั้งเก้าทั้งชาติเป็นรู เขาค่อยๆ ย่องเดินมองดูรองเท้าของเพื่อนแต่ละคน จนไปหยุดชะงักที่รองเท้าของเกม เขามองซ้ายมองขวาอยู่ครู่หนึ่งก็ตัดสินใจดึงรองเท้าของเกมออกมาจากไม้แขวนพร้อมทั้งดึงเทปขาวที่มีชื่อเกมติดออกจากรองเท้า เขาเดินกลับมาที่ลิ้อคฝักราวตากผ้าของตัวเอง

นือทนำรองเท้าของเกมมาสลับเป็นของตัวเอง และนำเทปขาวชื่อตัวเองมาติดที่รองเท้าของเกมแทน เพราะเขาเห็นว่ารองเท้าของเกมยังใหม่อยู่ไม่มีรอยขาด หากครุมาตรวจก็จะเห็นว่าของเขาสะอาดที่สุด เขาก็จะได้คะแนนพิเศษเยอะมากที่สุด จนทำให้ได้รับเลือกให้ออกไปเที่ยวข้างนอกในวันปีใหม่ แต่เขาหาวิธีใหม่แน่แท้จริงแล้วมันไม่ได้เป็นแบบที่เขาคิด

Scene6 ความเชื่อที่เต็มไปด้วยความหวัง

ภายนอก / กลางคืน / ระเบียงห้องนอน

นือทยืนอยู่ที่ระเบียงด้วยความเหม่อลอย แต่ไม่นานนักเขาก็ก้มลงมองที่ข้างล่างพื้น เขาตัดสินใจใช้ผ้าห่มของเขามัดรวมกันแล้วโยนลงจากระเบียงด้านบน เขาชะเง้อมองข้างล่างพื้นอีกครั้ง หันมองซ้ายขวาด้วยความกลัวโดนจับได้ และก่อนที่เขาจะปีนลงไป เขาก็หันกลับมามองในห้องเพื่อเช็คคว่ำวีหลับแล้วหรือยัง เมื่อเขาแน่ใจว่าวีหลับแล้วจริงๆ เขาจึงตัดสินใจปีนลงไป มันสูงมากเขาจับผ้าห่มไว้แน่นเพราะกลัวตก และเมื่อเขาปีนมาถึงปลายผ้า เขาก็ก้มมองลงดูที่พื้นด้วยความหวาดกลัว ไม่นานนักเขาตัดสินใจกระโดดลงมาที่พื้นเกือบยืนทรงตัวไม่ได้ เขามองไปทางซ้าย และขวาเพื่อเช็คให้แน่ใจว่าจะไม่มีใครเห็นเมื่อแน่ใจแล้วเขาจึงค่อยๆวิ่งเลาะไปตามขอบกำแพง

Scene6A ความหวังสุดท้ายของโอกาสเดียวในรอบหนึ่งปี

ภายนอก / กลางคืน / ระเบียงห้องนอน

เขาตรงไปยังแถวราวตากผ้าที่ตากรองเท้าเอาไว้หลายคู่ เขาตรงไปที่รองเท้าของตัวเองทันที เขาดึงรองเท้าออกมาจากไม้แขวนแล้วค่อยๆวางมันกับพื้นแล้วคลุกดินไปมา ใช้มือกำดินจากพื้นมาพยายามโปะๆใส่รองเท้า พอมันดำพอประมาณแล้วเขาจึงลอดใต้ราวตากผ้าเพื่อตรงไปยังแถวกำแพงและต้นไม้ที่หน้าจะมีหินอยู่ และเมื่อเขาเดินไปถึง เขาจึงคว่ำหินที่อยู่แถวนั้นมาพยายามขีดข่วนลงไปที่ด้านข้างของรองเท้า เขาขีดแรงขึ้นๆเรื่อยๆ เขาพยายามทั้งขีดและเจาะเพื่อให้มันขาดเป็นรู และสกปรกเหมือนคู่ก่อน

Scene7 ตื่นมาพร้อมกับความหวัง

ภายใน / เช้า / ห้องนอน

นือทตื่นขึ้นมาด้วยสภาพที่มอมแมมมากจากเมื่อคืน ทั้งหน้า และเสื้อผ้าต่างเลอะเทอะไปหมด ในมือของเขาเขายังกอดผ้าห่มของเมื่อคืนที่ใช้ปีนลงไปเอาไว้แน่น เขาสลิ้มสลิ้อ และดูเพเลี่ยๆ นือทพลิกตัวมามองไปที่เตียงของวี บนเตียงว่างเปล่า เขาค่อยๆลุกขึ้นและมองสภาพตัวเองที่มอมแมมไม่นานนัก เขาก็รีบลุกอย่างรวดเร็ว แล้วคว่ำเสื้อผ้าของตัวเองที่คาดอยู่ที่ตะกร้าผ้าตรงหัวเตียงรีบเปลี่ยนใส่ แล้ววิ่งออกนอกห้องไปด้วยความรวดเร็ว

Scene9 ความอ้างว้าง

ภายใน / กลางคืน / ห้องนอน

ภาพรองเท้าของน็อตที่ชุดสำเร็จจนมีรูขาด น็อตกำลังนอนอยู่บนเตียงของเขา ในเสื้อผ้าชุดเดิม เขานอนในขณะที่สีหน้าของเขาเหม่อลอยมาก เขาเหมือนคนสิ้นหวังที่ไม่รู้จะหันหน้า หรือเดินไปทางไหน ไม่นานนักเขาได้ยินเสียงเปิดประตู เสียงของวีดังขึ้น

วี

เฮ้ยไอเกม กลับมาแล้วเหรอ

เกม

เออ

วี

มึงไปไหนมาบ้างวะ

เกม

เขาพาคุณเดินดูรอบบ้านเลยอะ

แล้วเขาก็ถามกูว่ากูอะชอบกินไร แล้วก็ทำให้กินเต็มโต๊ะเลย

วี

แล้วเขาไม่พามึงไปเที่ยวอ้อ

เกม

ไปดิวะ ไปหลายทีเลย

เสียงของเกมดังก้องขึ้น และค่อยๆ เลือนหายไปพร้อมกับเสียงของวี น็อตหันไปมองที่เตียงของวีกับเกมอีกครั้งพบว่าในห้องนี้มีแต่ความว่างเปล่าเท่านั้นที่เขามองเห็น

Scene10 ไม่มีการตัดสินใจไหนดีที่สุดใน

ภายนอก / กลางคืนหัวค่ำ / ข้างนอกรั้วมูลนิธิ

หลังของน็อตสะพานกระเป่าเป่าหนึ่งใบค่อยๆ วิ่งเลาะไปตามมุมของมูลนิธิ เขาเดินผ่านออกมาจนจะถึงขอบกำแพงตรงรั้วหน้ามูลนิธิแล้ว เขาหันกลับไปมองผ้าห่มที่เขามัดรวมกันเพื่อปีนลงมาเหมือนตอนไปขโมยรองเท้า ยังคงห้อยคาอยู่อย่างนั้น เขาหันกลับไปมองเพียงแค่ว่าไม่นาน เขาก็หันกลับมาข้างหน้าด้วยสีหน้าที่มึนหม่น เขาวิ่งเลาะมาจนถึงหน้ารั้วของมูลนิธิ เขาหันหลังกลับไปมองมูลนิธิอีกครั้งในขณะที่กำลังยืนอยู่ตรงขอบกำแพงเหมือนกับตอนที่เขาล่าเกม สีหน้าของน็อตดูวิตกกังวล และลังเลกับสิ่งที่เขากำลังทำอยู่ แต่เพียงไม่นานเขาก็ตัดสินใจปีนรั้วกำแพงมูลนิธิ โยนกระเป่าเป่าที่สะพานลงไปก่อน เขาลังเลอยู่ไม่นานในที่สุดเขาก็ตัดสินใจกระโดดออกไปนอกรั้วมูลนิธิ เขาค่อยๆ วิ่งออกห่างไปจากรั้วของมูลนิธิ จนความมืดบดบังตัวเขา

บทที่ 4

กระบวนการผลิตภาพยนตร์

กระบวนการแรก คือการวางแผนเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์

การวางแผนการเตรียมงานถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home ก่อนข้างที่จะต้องวางแผนอย่างรัดกุมมากๆ เนื่องจากนักแสดงยังเด็กอยู่มีเรื่องการขาดเรียน และสอบ จึงทำให้ต้องจัดการคิวถ่ายให้ดี และคำนวณเวลาให้เหมาะสมถ่ายหลายวันมากไม่ได้ และเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำที่ได้ตั้งอยู่ที่จังหวัดชลบุรี จึงทำให้ต้องคำนวณเรื่องระยะทาง และเวลาทั้งหมด แต่สถานที่ถ่ายทำในภาพยนตร์ใช้เพียงแค่สถานที่เดียวเท่านั้น วันที่ลงถ่ายทั้งหมดคือวันที่ 1 , 19 , 22 กุมภาพันธ์ 2561 เหตุผลที่เลือกเป็น 3 วันนี้เพราะคิวของทีมงาน และนักแสดง รวมทั้งข้าพเจ้าเอง ต้องไปช่วยกองถ่ายของเพื่อนๆ จึงทำให้ต้องรีบถ่ายเรื่องนี้ให้เสร็จทั้งหมดภายในเดือนกุมภาพันธ์ สิ่งที่โชคดีสำหรับข้าพเจ้าก็คือ สถานที่ถ่ายอนุญาตให้เข้าถ่ายได้ทุกวันสามารถเลือกวันได้ตามที่กองถ่ายสะดวก แต่ก็จะมีอุปสรรคเล็กน้อย คือ ช่วงเวลาตั้งแต่ 06.00 - 16.00 น. สามารถถ่ายได้อย่างราบรื่น เก็บเสียงได้แบบสบายๆ แต่เมื่อหลังจากเวลาสี่โมงเย็นเป็นต้นไปจะเริ่มไม่สามารถเก็บเสียงได้ เพราะเป็นเวลาที่เด็กๆกลับจากโรงเรียน เด็กๆจะเล่นกันเสียงดัง มีการวิ่งเล่นกันวุ่นวาย ควบคุมทั้งเสียงและเฟรมภาพได้ยาก แต่ก็ไม่ถึงขั้นถ่ายไม่ได้เลย

การเตรียมการถ่ายสำหรับช่วงเริ่มต้น ในส่วนของการหานักแสดง และทีมงาน นางสาวกมลชนก ฝ่ายจัดการกองถ่าย และประสานงาน เป็นผู้จัดหานักแสดงมาให้ข้าพเจ้าคัดเลือก ข้าพเจ้าก็จัดการเรื่องบทที่จะใช้คัดเลือกนักแสดง ส่วนเรื่องทีมงานข้าพเจ้าก็จัดการเพียงแค่กำหนดรายชื่อบุคคลที่อยากให้มีร่วมกองถ่ายแล้วส่งรายชื่อให้นางสาวกมลชนก หลังจากนั้นนางสาวกมลชนกก็จะเป็นผู้ติดต่อแล้วบอกอีกทีว่าใครที่ได้ และไม่ได้บ้าง ข้าพเจ้าใช้เวลาในการคัดเลือกนักแสดงหลักอยู่ค่อนข้างนานมาก เนื่องจากบทภาพยนตร์ที่เขียนออกมานั้นมีตัวแสดงหลักเป็นเด็ก อายุเพียงแค่ 10 ขวบ และยังต้องเล่นฉากอารมณ์อยู่หลายฉาก รวมเฉพาะนักแสดงหลักที่คัดเลือกมีทั้งหมด 5 คน แต่ละคนมีข้อเด่น และด้อยที่ต่างกันอย่างชัดเจน แต่ข้าพเจ้าก็ได้เลือกออกมา 1 คน ด้วยเหตุผลคือเด็กคนนี้สามารถคุยทำความเข้าใจได้ง่าย และไม่อแง ข้าพเจ้าคิดว่าเหตุผลนี้จะช่วยลดปัญหา และทำให้การทำงานราบรื่นได้ง่ายที่สุด

น็อท

น็อทเป็นตัวแสดงหลักในภาพยนตร์เรื่องนี้ น็อทคือเด็กชายอายุ 10 ขวบ ที่อาศัยอยู่ที่มูลนิธิ เด็กกำพร้ามานานมากแล้ว โดยที่ตัวเขาเองก็แทบจะจำความรู้สึกไม่ได้ว่าการมีพ่อแม่คอยดูแลเป็นยังไง

น็อทเด็กชายอายุ 10 ปี ผิวสองสี ตาโต ผมสีดำรองทรงสั้น รูปร่างผอม สูงประมาณ 130-140 เซนติเมตร

นีอทเป็นเด็กซุกซนธรรมดาทั่วไป ไม่ใช่เด็กที่พุดเก่ง แต่พอจะเอาตัวรอดเก่ง เป็นคนไม่ยอมใคร และไม่ยอมแพ้ง่ายๆ มีความคิดเป็นของตัวเองสูงสามารถเป็นผู้นำของเพื่อนๆได้ และหากโดนรังแกก็จะกล้าตอบโต้กลับ มีความห้าว และกร้านอยู่ภายในจิตใจ มีความเด็ดเดี่ยว และเวลาารู้สึกอะไร จะไม่ค่อยพุด หรือแสดงออกอะไรทั้งนั้น

4.1 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นนีอท (เด็กชายวุฒิภัทร ยาศี)

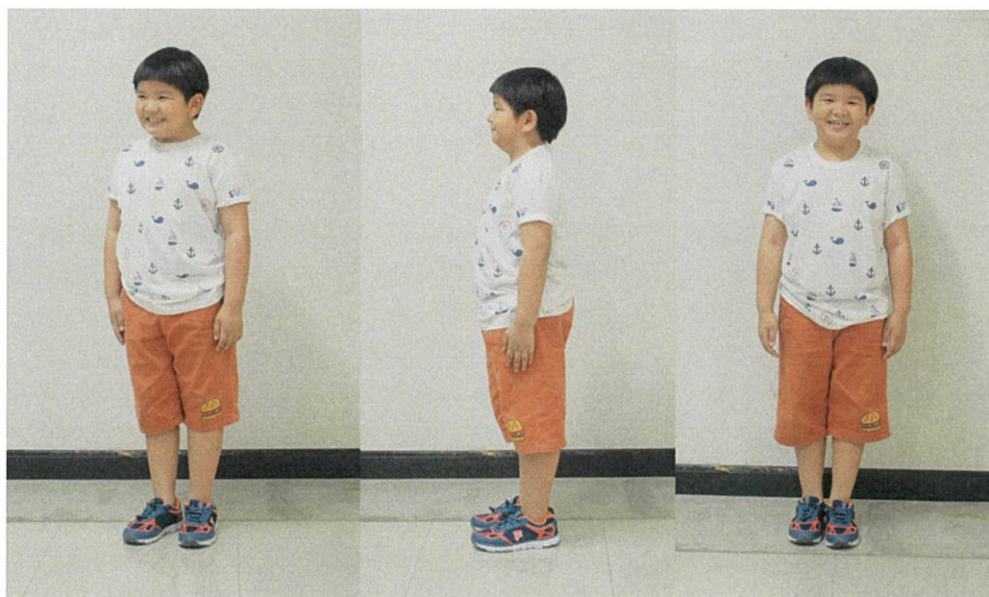
เมื่อผ่านการคัดเลือก ข้าพเจ้า และนางสาวกมลชนกก็ได้มีการคุยทำความเข้าใจบทบาทพยนตร์ ไล่เรียงความรู้สึกระดับอารมณ์กับผู้ปกครองของนักแสดง รวมทั้งกับตัวนักแสดงด้วยเพื่อให้นักแสดง เข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าเด็กกำพร้าคืออะไร มีต้นเหตุมาจากอะไร ซึ่งนักแสดงเองก็มีความตั้งใจดีมาก ไม่มี ปัญหาเลยแม้แต่คนเดียว ส่วนผู้ปกครองของนักแสดงก็มีอัยยาศัยดี คุยง่ายและไม่มีปัญหากับตัวบท ภาพยนตร์เลย

วี

วีเป็นตัวละครรองในภาพยนตร์เรื่องนี้ วีอายุ 9 ขวบ อายุน้อยกว่าน็อต 1 ปี เป็นเด็กที่อาศัย อยู่ที่มูลนิธิมานานเช่นกัน น็อต และวินอนอยู่ห้องเดียวกัน พวกเขาสองคนชอบเถียงกันอยู่บ่อยๆ เพราะนอนห้องเดียวกันจึงมีความสนิทกันพอสมควร

วีเด็กชายอายุ 9 ขวบ ผิวขาวเหลือง รูปร่างอ้วน ผนังสูงประมาณ 125-135 เซนติเมตร

วีเป็นเด็กน้อยอ้วนกลมน่ารัก ชอบกวนเพื่อนๆ แต่ไม่แกล้งเพื่อน เป็นเด็กที่ไร้เดียงสา ขี้เล่น เป็นเด็กที่ไม่ค่อยคิดมาก เพราะไม่ได้มีความหวังสูงเหมือนกับน็อตจึงค่อนข้างที่จะใช้ชีวิตเรื่อยเปื่อย ไม่เคยทำผิดกฎ เชื่อฟังคุณครูไม่ได้แย้ง และไม่ทำตัวให้มีปัญหา ถือว่าเป็นเด็กคนหนึ่ง ในมูลนิธิ ที่ใครๆต่างก็รักเขา

4.2 ภาพนักแสดงที่รับบทเป็นวี (เด็กชายปณณวิษณุ จิรวัดณ์ธัญกุล)

สำหรับนักแสดงที่รับบทเป็นวี ข้าพเจ้าคิดว่าคัดเลือกคาแรกเตอร์มาได้ค่อนข้างตรงกับที่เขียน เอาไว้ในบทภาพยนตร์อยู่แล้วจึงไม่ค่อยจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนคาแรกเตอร์ หรือทำความเข้าใจกับนักแสดงเยอะ สิ่งเดียวที่ฝากเป็นการบ้านให้กับนักแสดง คือให้ฝึกสมาธิเยอะๆ เนื่องจากนักแสดงยังเด็ก อยู่มาก

4.3 นักแสดงสมทบรับบทเป็นคุณครู (นางสาวกชพรพรรณ จิรวัดน์ธน์มกุล)

4.4 ภาพนักแสดงสมทบ

4.1 นักแสดงสมทบ

ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีนักแสดงสมทบทั้งหมดประมาณ 10 คน เนื่องจากภาพยนตร์ถ่ายทำเกี่ยวกับมูลนิธิเด็กกำพร้าจึงจำเป็นต้องมีนักแสดงสมทบ บางส่วนได้คัดเลือกเด็กที่อาศัยอยู่ที่มูลนิธิจริงๆ กับอีกส่วนนางสาวกมลชนก เป็นผู้ประสานงานจัดหาโดยมีข้อกำหนดเพียงแค่ว่าไม่อยากจะให้เด็กผู้ชายเป็นเด็กผอมยาว ส่วนเด็กผู้หญิงก็เป็นแนวหน้าตาธรรมดาๆ ไม่ต้องโดดเด่น

4.5 นักแสดงสมทบรับบทเป็นผู้ปกครอง
ผู้ปกครอง (นางศรีตลา บรมสำลี)

4.6 ภาพนักแสดงสมทบ

4.1.1 นักแสดงสมทบรับบทเป็นเด็กที่อาศัยอยู่ในมูลนิธิ

เด็กหญิง (1) ด.ญ.ณัฐธนิชา อานัน

เด็กหญิง(2) ด.ญ.เสาวลักษณ์ มะลาจันทร์

เด็กหญิง(3) ด.ญ. ณัฐิกา นวลจันทร์

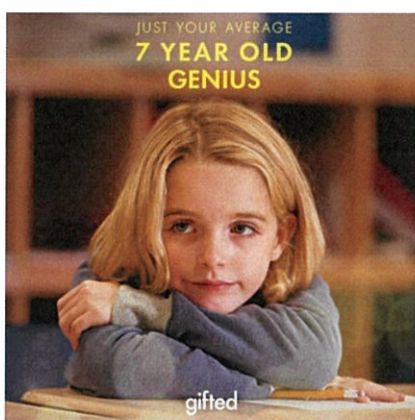
เด็กชาย (1) ด.ช. ณัฐกรณ อานัน

4.2 เครื่องแต่งกาย

นั้บผู้รับบทเป็นเด็กในมูลนิธิ เหตุการณ์ทุกเหตุการณ์จะเกิดขึ้นในมูลนิธิทั้งหมด เพราะฉะนั้นทุกชุดจึงเป็นชุดใส่นอน หรือชุดใส่อยู่ในมูลนิธิเป็นชุดธรรมดา และเนื่องจากภาพยนตร์เป็นภาพยนตร์เกี่ยวกับเด็กกำพร้าชุดของเด็กๆจึงเป็นไปในรูปแบบแนวทางคล้ายๆกันคือ ชุดมือสอง

เป็นเพียงเสื้อยืด หรือเสื้อแขนยาวธรรมดาไม่ได้มีลวดลายอะไรมากมาย และสำหรับเรื่องของไซส์เสื้อก็จะใหญ่กว่าไซส์ตัว และของนักแสดงสมทบบางคนก็จะไซส์เล็กกว่าตัวเพราะเสื้อผ้าแต่ละชิ้น ข้าพเจ้าตีความหมายว่าทุกๆชิ้นมาจากการบริจาคจึงไม่มีอะไรใหม่ หรือพอดีตัว และชุดของนักแสดงทั้งหมดข้าพเจ้าแบ่งออกเป็นสามรูปแบบหลักๆคือ

4.2.1 ฉากธรรมดาทั่วไป ตั้งแต่ช่วงเริ่มต้นจนถึงก่อนช่วงงานฉลองของครอบครัวอุปถัมภ์ ข้าพเจ้าต้องการให้เฟรมภาพที่ออกมามีความหม่นหมองสื่อถึงภายในจิตใจของเด็กๆที่อาศัยอยู่ในมูลนิธิ ในบางครั้งถึงแม้ว่าเด็กๆจะยิ้ม หัวเราะเล่นกันคุยกันเหมือนไม่ได้คิดอะไร แต่ภายในจิตใจมันตรงกันข้ามโดยที่ไม่จำเป็นต้องพูด หรือแสดงสีหน้าออกมา

4.7 ภาพตัวอย่างเสื้อนักแสดงในฉากธรรมดาทั่วไป

4.8 ภาพเครื่องแต่งกายนักแสดงในฉากทั่วไป

โทนสีที่เลือกใช้จะเป็นสีน้ำตาล สีเทา สีฟ้าหม่น น้ำเงินม่วง แดงเลือดหมู ไม่มีสีฉูดฉาด เป็นรูปแบบเสียด และเสียดแขนยาวธรรมดา ข้าพเจ้าตีความว่าสีหม่นที่เลือกใช้ไม่จำเป็นต้องเป็นสีเทาหรือสีน้ำตาลอย่างเดียว แต่ข้าพเจ้าคิดว่าสีฟ้าหม่น ม่วง หรือน้ำเงินแดงเลือดหมูก็เป็นโทนสีที่เศร้าหมองเช่นกัน และเมื่อรวมกับโทนสีเขียว คริมขาวที่เกิดจากสถานที่ถ่ายทำแล้วก็ดูลงตัวมากๆ

4.2.2 ฉากที่มีความหม่นหมองที่สุด

ฉากที่ 4 จากบทภาพยนตร์คือฉากที่มีความหม่นหมองมากที่สุด ข้าพเจ้าไม่ได้ตีความว่าเด็กในเรื่องต้องแสดงอารมณ์หม่นหมองออกมา แต่ข้าพเจ้าคิดว่าด้วยถ้อยคำ และสิ่งที่เด็กพูดได้ตอบกันก็สามารถทำให้ฉากนั้นกลายเป็นฉากที่หม่นหมองที่สุดได้ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าโทนสีที่ออกมาจากเสื้อผ้าอยากให้มันเป็นสีเดียวกันกับพร็อบ และของตกแต่งภายในฉากเลย เพื่อให้ทุกอย่างมันกลืนกันไม่มีอะไรโดดเด่นคล้ายกับภายในจิตใจของเด็กๆในฉากนั้นที่ต่างคนต่างรับรู้ว่ามีใครโดดเด่นไปมากกว่าใคร และทุกคนต่างอยู่ที่มูลนิธิแห่งนี้มานานจนทุกอย่างมันกลืนกันไปแล้ว ไม่มีความรักความสนุกสนานที่โดดเด่น จนอาจจะลืมความสุขจริงๆไปแล้วก็ได้

4.9 ภาพตัวอย่างโทนสีเครื่องแต่งกายนักแสดงในฉากที่ 4

4.10 ภาพเครื่องแต่งกายนักแสดงหลัก ฉาก4

4.11 ภาพเครื่องแต่งกายนักแสดงรอง ฉาก4

โทนสีที่ข้าพเจ้าเลือกใช้คือเทา เขียวเข้ม น้ำตาล เหตุผลแรกคือ ทุกสีต่างเป็นสีที่สื่อถึงความหม่นหมองอยู่แล้ว ส่วนเหตุผลที่สองคือ อุปกรณ์ประกอบฉากในฉากนั้นล้วนแล้วแต่เป็นสี เทา น้ำตาล เกือบทั้งหมด เช่นผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม ปลอกหมอน ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เสื้อผ้าที่โทนสีเดียวกันกับอุปกรณ์ประกอบฉาก เพื่อให้ความหมายถูกสื่อออกมาได้ตรงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดทั้งหมด

4.2.3 ฉากวันฉลองที่เด็กๆจะถูกคัดเลือกให้ได้ออกไปกับครอบครัวอุปถัมภ์

ฉากที่ 8 คือฉากที่เด็กๆทุกคนในมูลนิธิต่างเฝ้ารอคอยวันนี้ เหตุการณ์วันฉลอง และโอกาสแบบนี้จะเกิดขึ้นเพียงแค่ปีละครั้งเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงคิดว่าฉากนี้เด็กๆทุกคนจะใส่ชุดที่ดีที่สุดที่ตัวเองมี เพื่อทำให้วันนั้นพวกเขาดูน่ารัก และดูดีที่สุดในโทนสีที่เลือกใช้ก็จะเป็นโทนสีที่สื่อถึงความสดใสเพื่อบอกถึงภายในจิตใจของเด็กๆที่เปี่ยมไปด้วยความหวัง รวมทั้งข้าพเจ้าต้องการให้ฉากนี้มีโทนสี และ

อารมณ์ความรู้สึกที่ตรงข้ามกับซีนอื่นอย่างเห็นได้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ชมสามารถเปรียบเทียบความรู้สึกได้โดยง่าย และเข้าใจภาพรวมของภาพยนตร์ได้โดยง่าย

4.12 ภาพตัวอย่างเครื่องแต่งกายนักแสดงในฉากวันงานเลี้ยงฉลอง

4.13 ภาพเครื่องแต่งกายนักแสดงหลักในฉากงานเลี้ยงฉลอง

4.3 อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ประกอบฉากภายในเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home” ส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ที่มีลักษณะเป็นชิ้นซึ่งอุปกรณ์เหล่านี้จะเป็นตัวช่วยบอกเล่าความคาดหวังเด็กๆว่าเด็กแต่ละคนมีวิธีการจัดการกับตัวเองให้ไปประสบความสำเร็จกับสิ่งที่คาดหวังอย่างไรบ้าง ส่วนอุปกรณ์ตกแต่งสถานที่ส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์ที่มีอยู่แล้วในสถานที่นั้น ๆ แต่ข้าพเจ้ามีความจำเป็นที่ต้องนำอุปกรณ์ประกอบเพิ่มเติมที่จำเป็นต้องใช้ในภาพยนตร์ไปเสริมเพื่อความสมจริงตามเนื้อเรื่องมีดังนี้

1. รถยนต์ Camry

รถยนต์ Camry ในภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นรถยนต์ของครอบครัวอุปถัมภ์ที่มารับเกมเพื่อนของนือทไปอยู่ที่บ้าน

ด้วยรูปแบบรถยนต์จะแสดงถึงฐานะของครอบครัวที่มารับ และแสดงถึงบ้านที่เกมจะได้ไปอยู่อาศัย

2. ถุงขนมของวี

เด็กๆแต่ละคนจะมีวิธีการ และความเชื่อที่ต่างกัน เช่น นือทเชื่อว่าคะแนนพิเศษที่เกิดจากรองเท้าทำให้เขาได้ออกไป วีก็เชื่ออย่างนั้นแต่ตัวเองก็มีความเชื่อแฝงคือเชื่อเรื่องการเก็บขนมไว้ในถุงพลาสติกเยอะๆ เพื่อรอฉลอง และทุกครั้งที่เก็บจะได้รู้สึกว่าได้ใช้เวลาได้ฉลองแล้ว

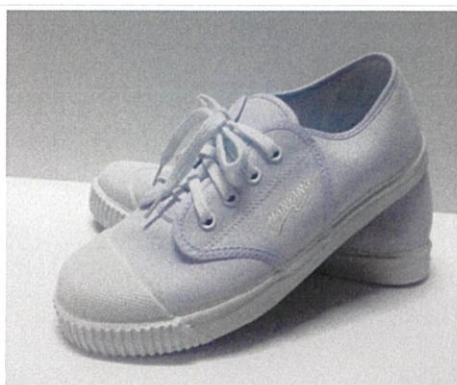
3. ผ้าห่ม

ผ้าห่มของนือท ผ้าห่ม 2 ผืนนี้เป็นผ้าห่มที่เป็นพร็อบหลักในเรื่อง เพราะผ้าห่ม 2 ผืนนี้ นือทใช้ผูกกันแล้วผูกกับระเบียงอีกที เพื่อปีนลงไปสลักรองเท้ากับเพื่อน และทำให้รองเท้าตัวเองเป็นเหมือนปีที่แล้ว

4. กล่องล้างของบริจาค

เป็นกล่องล้างพวกขนม ล้างนม บริจาคต่างๆซึ่งของบางส่วนทางทีม แพ็คไปเอง กับบางส่วนใช้ของจริง ที่มาจากมูลนิธิเลยโดยตรง เพราะ เด็กๆส่วนมากก็จะได้รับของบริจาค ไม่ได้ต่างจากเดิมมาก ก็จะได้เรื่อง ข้อมูลจริงสำหรับพร้อมด้วย

5. รองเท้าผ้าใบนัยยงสีขาว

รองเท้าผ้าใบนัยยงสีขาวเป็น พร็อบหลักในเรื่อง มีทั้งรองเท้าของ นือทและรองเท้าของเพื่อนๆ อีก ประมาณ 20 คู่ แต่จะมีเพียงแค่รองเท้าของนือทคู่เดียวที่จะต้องทำให้เกิดเป็นรู และขาดเพื่อให้ตรงตามบท ภาพยนตร์ที่เขียนมา

6. ราวตากผ้า

เนื่องจากต้องตากทั้งเสื้อ กางเกง และรองเท้าเป็นจำนวนมากจึง จำเป็นต้องใช้ราวตากผ้าอันใหญ่มาก และใช้ประมาณ 2 อัน ส่วนราวตากผ้าแบบอันเดียวราวเล็ก ทางทีมงาน ก็พกไปประกอบเองที่สถานที่ถ่ายทำ

7. กะละมังซักผ้าสีเงิน

สำหรับกะละมังซักผ้าสีเงินก็ถือเป็นพร็อบสำคัญอีกหนึ่งอย่างเพราะ ทางทีมงานต้องทำเรื่องขอยืมจากวัด ปลุกศรัทธา เนื่องจากไม่สามารถหา ยืมจากที่ไหนได้เลย และต้องนำมา เข้าฉากสำคัญที่จะใช้ปูเรื่องราวเกี่ยวกับการซักรองเท้าว่าซักแล้วได้อะไร แต่ข้าพเจ้าไม่อยากจะกะละมัง พลาสติกทั่วไป

4.4 สถานที่ถ่ายทำ

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้สถานที่ถ่ายทำเพียงสถานที่เดียว จึงค่อนข้างง่ายต่อการจัดการและประสานงานเรื่องสถานที่ เพราะไม่ต้องวุ่นวายประสานงานหลายที่พร้อมๆกัน สถานที่ถ่ายทำคือ มูลนิธิบ้านจริงใจ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

4.14 ภาพมูลนิธิบ้านจริงใจ

4.15 ภาพแผนที่มูลนิธิบ้านจริงใจ

4.4.1 โรงอาหารในมูลนิธิ

โรงอาหารถือเป็นสถานที่รวมตัวของเด็กๆทั้งหมด ในภาพยนตร์ทุกการกินข้าวจะมีเสียงระฆัง ซึ่งเป็นเสียงเรียกให้เด็กๆมารวมตัวกินข้าว และทุกๆการกินข้าวจะมีการพูดคุยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเพื่อนที่ได้ออกไป และความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่ แต่ด้วยความที่เป็นโรงอาหารภาพที่ข้าพเจ้าคิดไว้คือ ไม่อยากได้โรงอาหารที่ปิดทึบ อยากให้โปร่งโล่งพอเห็นสภาพรอบข้างของสถานที่นั้นๆ ซึ่งก็ถือว่าโรงอาหารในมูลนิธิบ้านจริงใจค่อนข้างตรงกับภาพในหัวของข้าพเจ้าพอสมควร ด้วยเหตุผลที่ว่าความหม่นหมองจะเกิดจากคำพูด และทोनสีเครื่องแต่งกาย และพร้อมประกอบฉากอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเป็นสถานที่ที่ปิดทึบอีก

4.16 ภาพโรงอาหารมูลนิธิบ้านจริงใจ

4.17 ภาพโรงอาหารมูลนิธิในภาพยนตร์

4.4.2 สนามหลังตึกนอน

สถานที่นี้ในภาพยนตร์ถือเป็นสถานที่ที่ต้องใช้เวลาในการจัดคิววิธีถ่ายเยอะมากๆ ทั้งเรื่องทางแสง และเรื่องการจัดการพรีอบประกอบฉาก เพราะสนามหลังตึกนอนเป็นพื้นที่กว้างที่เราต้องเลือกและจัดสรรหามุมถ่ายให้ดีเพราะไม่ว่าจะถ่ายไปในทิศทางไหนก็จะเจอกับตึก กำแพงที่สกปรก หรือเครื่องเล่นของเด็กๆที่หลากหลายสีสันต์ จึงค่อนข้างจัดเฟรมภาพยากสำหรับภาพกว้าง แต่ข้อดีก็คือในช่วงบ่ายแสงจะลงตรงบริเวณนี้ ซึ่งจะทำให้เฟรมภาพที่ออกมาดูสวยงาม

4.18 ภาพบริเวณหลังตึกนอน

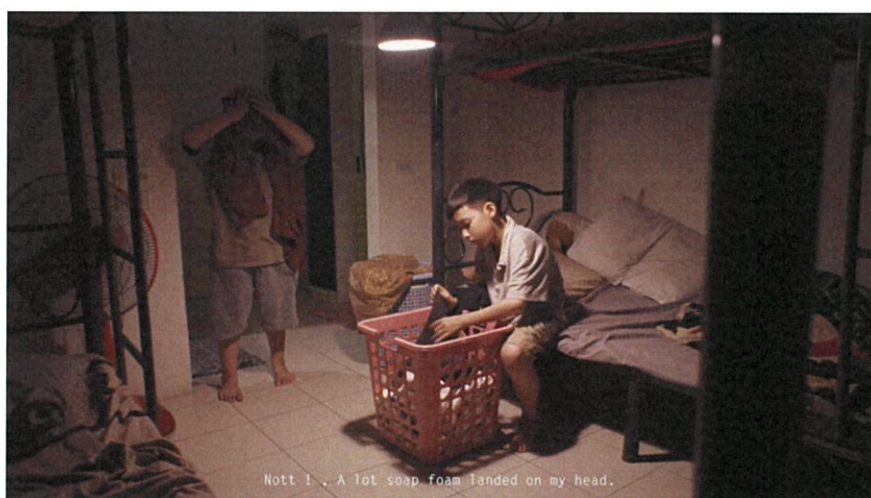
4.19 ภาพบริเวณหลังตึกนอนในภาพยนตร์

4.4.3 ห้องนอน

ห้องนอนเป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าต้องการให้มันมีดีที่บีบ ปิดสนิทไม่มีความสดใสเลย ไม่ว่าจะเป็นกลางคืน หรือกลางวันจึงเป็นห้องที่นับว่าต้องใช้อุปกรณ์ประกอบฉากเป็นจำนวนมากเพื่อให้มันสมจริง และเป็นไปตามที่ข้าพเจ้าคิดไว้ ซึ่งห้องนอนที่ข้าพเจ้าเลือกในมูลนิธิก็นับว่าเป็นห้องนอนที่มี โทณ และอุปกรณ์เสริมอื่นๆที่สามารถดัดแปลงมาใช้ได้ และเมื่อเช็คแล้วก็เห็นห้องนอนที่มีไฟฟ้าใช้งานได้ครบทุกจุด มีเตียงสองชั้น ตั้งอยู่ตรงข้ามกัน และมีสีไม่ฉูดฉาดจนเกินไป มีร่องรอยตามกำแพงเป็นคราบเทาปกขาวแต่ไม่ละอะจนเกินไป ถึงแม้ว่าจะต้องจัดเซตเยอะ แต่ไม่ยากต่อการจัดการ

4.20 ภาพห้องนอน

4.21 ภาพห้องนอนในภาพยนตร์

4.4.4 ระเบียบด้านหลังตึกนอน

ระเบียบด้านหลังตึกนอนในภาพยนตร์จะเป็นจุดเชื่อมต่อฉากต่างๆทั้งหมด ตั้งแต่ช่วงกลางเรื่องไปจนถึงตอนจบของเรื่อง เพราะว่าตัวเอกจะปีนลงมาจากระเบียงห้องนอนของเขาแล้วลงมาที่ด้านหลังตึกนอนนี้ก่อน เพื่อลัดเลาะไปตรงสนามตากผ้า และสำหรับช่วงเวลาที่ข้าพเจ้าไปบล็อกช็อตที่พื้นที่นี้ข้าพเจ้าก็มีแนวคิดว่ายากทำให้พื้นที่จุดนี้เป็นเฟรมภาพที่กว้างที่สุดในภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งก็สามารถเป็นไปได้เพราะทุกอย่างยังคุมโทนสีใกล้เคียงกันคือสีเขียวที่เกิดจากต้นไม้ และสีครีมที่เกิดจากตึกและกำแพง ซึ่งตัวโทนสีต่างๆก็นับได้ว่าคุมโทนมากๆ เพราะเวลากลางคืนคือเวลาที่ข้าพเจ้าถ่ายพื้นที่นี้ซึ่งหากสีตึกไม่มีด หรือเข้มก็จะทำให้โดดเด่นไม่กลืนกับความมืดได้

4.22 ภาพด้านหลังระเบียบของตึกห้องนอน

4.23 ภาพด้านหลังระเบียบของตึกนอนในภาพยนตร์

4.4.5 ห้องเลี้ยงฉลอง

สถานที่จุดนี้จะใช้ในฉากวันจัดงานเลี้ยงฉลอง วันที่เด็กๆรอคอยให้มาถึงโอกาสเดียวต่อ 1 ปี ที่ได้ๆจะได้ออกจากมูลนิธิเด็กกำพร้า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเองจึงคิดว่าไม่ยากใช้เป็นโรงอาหารจุดเดิมเพราะมันควรจะดูดี ดูพิเศษกว่าเดิม และเนื่องจากใช้สถานที่จริงในการถ่ายจึงทำให้มีห้องรับรองรูปแบบนี้อยู่แล้ว ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้สถานที่จริงในมูลนิธิที่ปกติจะเป็นห้องรับรองมาถ่ายทำจริง แต่เนื่องจากห้องยังไม่ได้ถูกใช้ใน ช่วงถ่ายทำจึงจำเป็นต้องเช็ดขึ้นมานใหม่ และจัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบฉากเป็นจำนวนมาก เพื่อทำให้มันดูสมจริง ดูเป็นวันที่เด็กๆจัดเลี้ยงกันเพื่อต้อนรับครอบครัวอุปถัมภ์จริงๆ และช่องแสงตามหน้าต่างก็ค่อนข้างตรงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าคิดคือ ไม่ได้อยากให้มันโล่งสว่างจนเกินไป หรือทึบจนเกินไป อยากให้มีช่องแสงลอดเข้ามาเพียงแค่นิดหน่อยเพื่อสื่อถึงสถานะไม่ปกติสถานะที่จะมีเพียงแค่แสงลอดเข้ามาพาดผ่านนตัวเด็กๆเพียงแค่นี้ก็คน คล้ายกับโอกาสที่มีเพียงแค่อีกครั้งเดียวเท่านั้น

4.24 ภาพห้องรับรองในมูลนิธิ

4.24 ภาพห้องรับรองในภาพยนตร์

4.4.6 กำแพงหน้าประตูรั้วมูลนิธิ

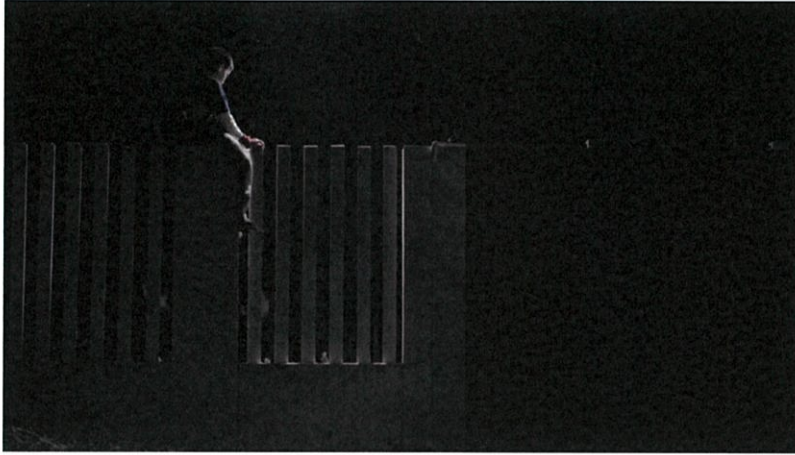
กำแพงประตูรั้วมูลนิธิ ข้าพเจ้าได้เลือกใช้ 2 ฉาก คือฉากแรกตอนเริ่มต้น กับฉากสุดท้ายตอนจบ มีความหมายแฝงเล็กน้อยที่สื่อถึงคาแร็กเตอร์ของตัวเองคือ ในช่วงแรกตัวเองเป็นเพียงแค่ตัวเฝ้ามองคอยดูเพื่อนๆออกไป แต่สุดท้ายเขาก็เลือกที่จะเป็นคนพาตัวเองออกไปเอง ไม่ยอมแค่เฝ้ามอง และด้วยความที่สีกำแพงรั้วเป็นสีครีมเหมือนกับสีของตึกที่ใช้ถ่ายทำ จึงทำให้สีในภาพยนตร์ก็ยังคงความคุมโทนอยู่ และกำแพงรั้วมีฐานยื่นออกมาทำให้นักแสดงสามารถปีน และยืนอยู่บนนั้นได้จึงค่อนข้างสะดวกต่อการถ่ายเป็นอย่างมาก

4.25 ภาพบริเวณกำแพงประตูรั้วมูลนิธิ

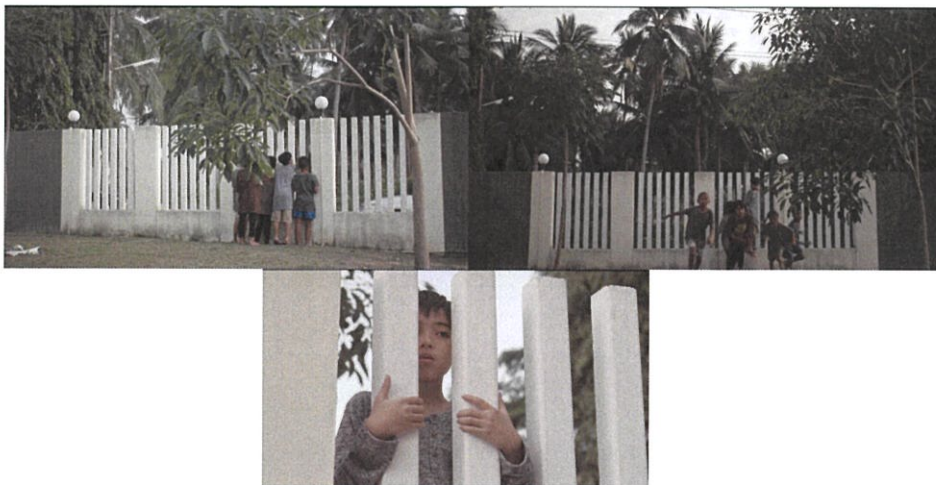
4.26 ภาพกำแพงประตูรั้วมูลนิธิในภาพยนตร์
(เวลากลางวัน)

4.27 ภาพกำแพงประตูรั้วมูลนิธิในภาพยนตร์
(เวลากลางคืน)

4.5 มุมกล้อง และขนาดภาพ

มุมกล้อง และขนาดภาพในภาพยนตร์เรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home” ส่วนใหญ่เป็นมุมกล้องพื้นฐาน ไม่ได้ใช้เทคนิคแปลกประหลาดอะไรมากมาย เพราะข้าพเจ้าเลือกที่จะให้ความสนใจด้านการแสดงมากกว่าการตัดแปลงมุมกล้อง อีกทั้งภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้เป็นแนวรามา การตั้งกล้องนิ่งจึงให้อารมณ์ความรู้สึกจดจ่อไปที่อารมณ์ของนักแสดงในแต่ละฉาก หลักๆมีเพียงแค่น็อตปิ่นที่ข้าพเจ้าต้องดีไซน์ให้สามารถทำงานได้ง่าย เพราะหาเพียงแค่การแสดงสำหรับฉากปิ่นก็ยากอยู่แล้ว แต่ต้องทำให้สมจริงด้วยจึงต้องมีการฝึกซ้อม และเตรียมอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการถ่ายไป เช่น บันไดที่สามารถให้นักแสดงยืนได้ระหว่างเซ็ควีดิโอที่ถ่ายมา

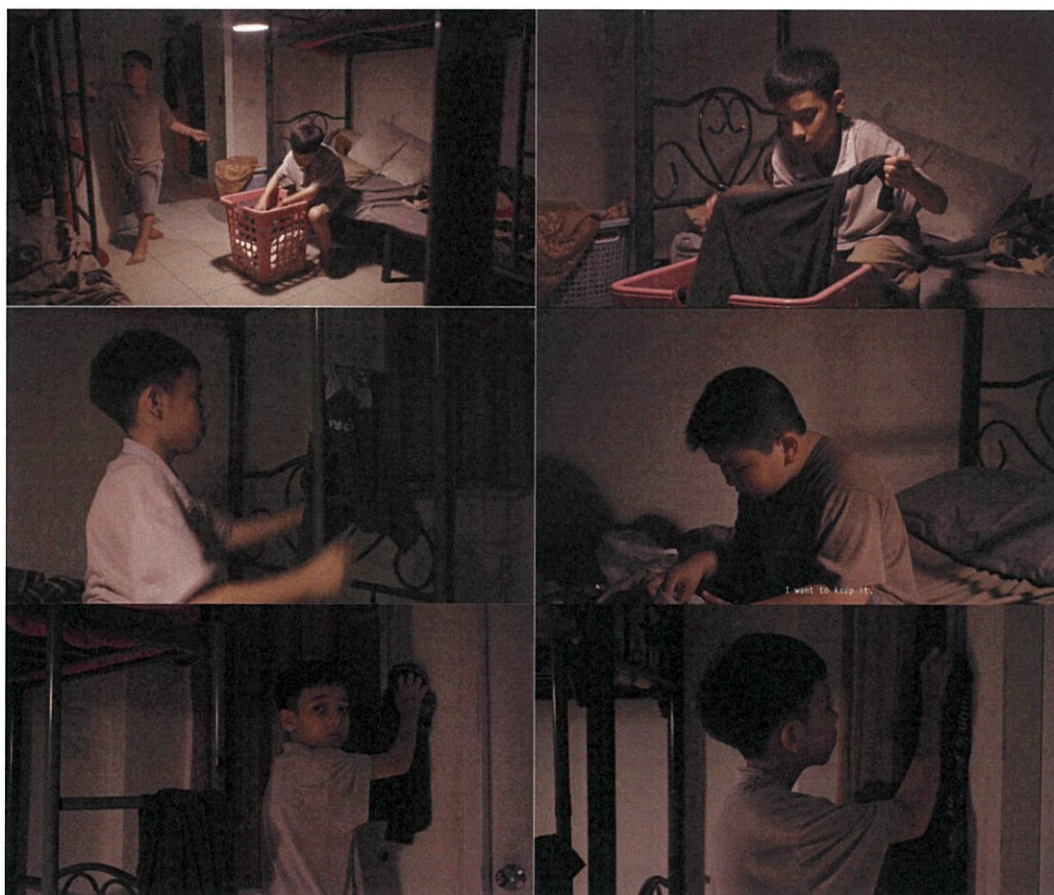
4.28 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 1 ในภาพยนตร์

4.29 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 2 ในภาพยนตร์

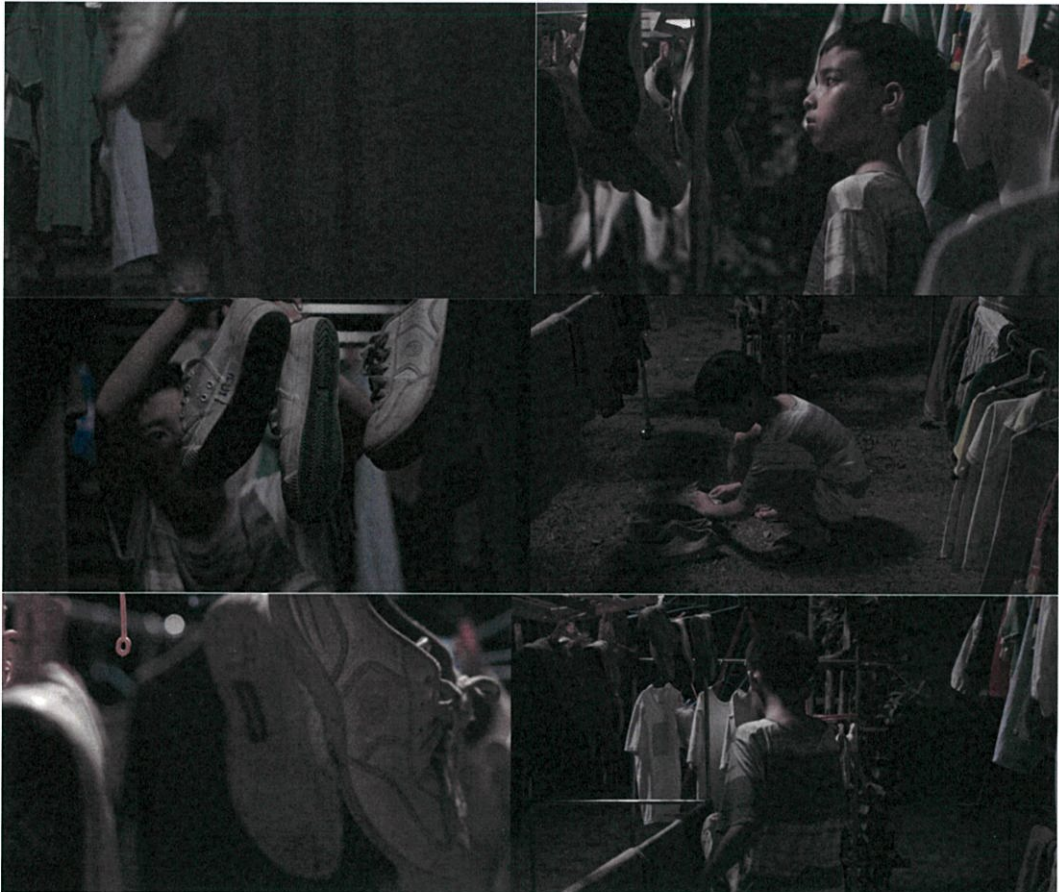

4.30 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 3 ในภาพยนตร์

4.30 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 4 ในภาพยนตร์

4.31 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 5 ในภาพยนตร์

4.32 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 6 ในภาพยนตร์

4.33 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 6A ในภาพยนตร์

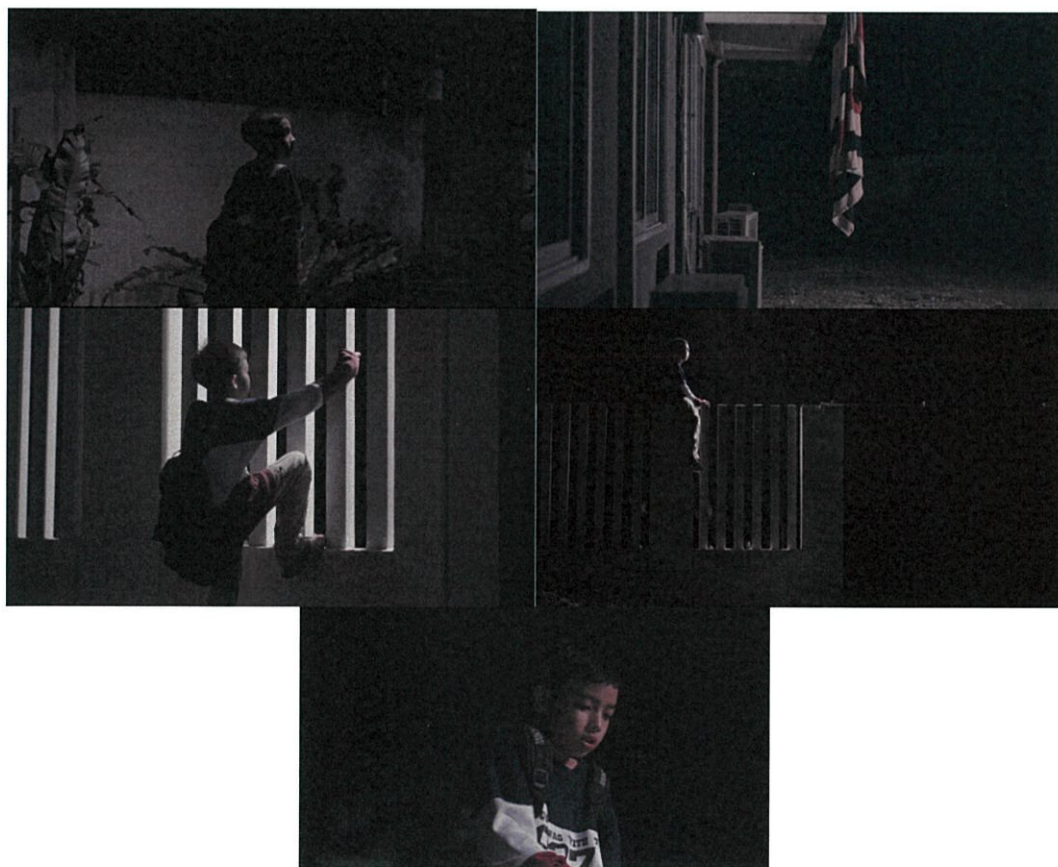
4.34 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 7 ในภาพยนตร์

4.35 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 8 ในภาพยนตร์

4.36 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 9 ในภาพยนตร์

4.37 ภาพมุมกล้อง และขนาดภาพฉากที่ 10 ในภาพยนตร์

4.6 ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home” เริ่มถ่ายทำตั้งแต่ต้นเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2561 ตารางถ่ายมีทั้งหมด 3 วันโดยเริ่มถ่ายจากฉากที่เคยทดลองถ่ายก่อนเพื่อเป็นการอุ่นเครื่องให้กับนักแสดง และทำให้กองสามารถจัดการได้ง่ายขึ้นเพราะแต่ละหน้าที่ต่างรู้คิวตัวเองอยู่แล้วว่าต้องจัดการอะไรบ้าง และหลังจากนั้นก็ถ่ายฉากเล็กๆ ที่ไม่เน้นอารมณ์มาก่อนเพราะจริงๆ แล้วฉากที่ข้าพเจ้าได้เคยทดลองถ่ายก็เป็นฉากที่แสดงยาก และถ่ายยากอยู่แล้วเพราะต้องทำให้สมจริงและปลอดภัยต่อนักแสดงที่ปีนผ้าห่มจากชั้น 2 ลงมาชั้น 1 ข้าพเจ้าจึงเตรียมอุปกรณ์ เช่น บันได เพื่อให้มั่นใจปลอดภัยขึ้นและเตรียมทีมงาน นักแสดงให้พร้อมถ่าย ส่วนวันที่ 2 ข้าพเจ้าจัดตารางเน้นทุกฉากที่จำเป็นต้องมีนักแสดงสมทบเพื่อจะได้จัดการทุกอย่างภายในวันเดียว รวมทั้งลงวันที่ให้นักแสดงสมทบสามารถเสียเวลามาแค่วันเดียวได้ ซึ่งในวันนั้นข้าพเจ้าจัดทีมงานมาเยอะกว่าวันแรกเนื่องจากต้องใช้คนดูแลกองถ่ายมากขึ้น เพราะนักแสดงเยอะขึ้นมาก และสำหรับวันสุดท้ายข้าพเจ้าเริ่มถ่ายจากฉากที่ใหญ่ที่สุดของเรื่องฉากที่ข้าพเจ้าคิดว่าต้องใช้ทั้งเวลาเซตที่เยอะ และเวลาถ่ายที่เยอะเพราะเวลาตัดอาจต้องตัดแปลงฉากนี้อีกมาก หลังจากนั้นข้าพเจ้าเลือกถ่ายฉากที่เหลือที่นับได้ว่าไม่มีฉากไหนยากแล้วเพราะได้ถ่ายในสองวันแรกไปเรียบร้อยแล้ว

ถ่ายทำทั้งหมด 3 วัน ดังนี้

1. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561
2. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561
3. การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561

4.6.1 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561

การถ่ายทำภาพยนตร์วันพฤหัสบดีที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561 เป็นการเริ่มถ่ายวันแรกข้าพเจ้าจึงเลือกจากฉากที่เคยทดลองถ่ายก่อนจึงทำให้ไม่ค่อยติดขัด หรือมีปัญหาเกิดขึ้นมากกับวันแรกที่ถ่าย เพราะได้เคยทดลองถ่ายเรียบร้อยแล้ว ส่วนนักแสดงก็ได้เคยทดลองเล่นเรียบร้อยแล้วเช่นกัน และนอกเหนือจากฉากที่เคยทดลองถ่ายข้าพเจ้าก็ได้เลือกฉากที่ไม่เน้นอารมณ์มาถ่ายก่อนในวันแรก เพื่อให้นักแสดงหลักเข้าใจชีวิต ความเป็นอยู่ของเด็กที่อาศัยอยู่ในมูลนิธิอย่างชัดเจนก่อน

ข้าพเจ้าเริ่มออกเดินทางจากโรงถ่ายภาพยนตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เนื่องจากทีมงานทุกคนล้วนเดินทางมาจากหอพัก โรงถ่ายจึงเป็นจุดศูนย์กลางที่นัดสะดวกที่สุด และมีห้องน้ำให้เข้าก่อนออกเดินทาง และเนื่องจากสถานที่ถ่ายทำตั้งอยู่จังหวัดชลบุรี ถึงแม้จะเดินทางโดยเส้นทางมอเตอร์เวย์อย่างเดียวแต่ก็จำเป็นที่จะต้องใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง เพื่อใช้เวลาแวะซื้อของที่จุดพักรถ และเผื่อเวลากินข้าวที่มูลนิธิ

BREAKDOWN SHEET DATE : 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข
Scene : 1 ภายนอก/ภายใน
กลางวัน/กลางคืน. เวลา 16.00 – 18.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : นี้อทและเพื่อนๆยื่นเกาะกำแพงรั้ว มอง”เกม” เพื่อนสนิทที่พ่อแม่อุ้มปัมมารับตัวไป

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิกัทร ยาศี	098-992-1997	รถยนต์ Toyota Camry สี Blond	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อคอปก สีเทา กางเกงขาสั้น สีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		Dolly	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Score 01	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี
		ตัวประกอบ : เด็กหญิงจำนวน 3 คน เด็กชายจำนวน 3 คน	ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

4.38 ตารางถ่ายทำวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561

BREAKDOWN SHEET DATE : 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home	
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข	
Scene : 6	ภายนอก/ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 19:00-22:00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : นี้อุตตสันใจบินลงมาจากห้องนอนตัวเอง และเดินไปยังที่เขavnรองเท้า เพื่อให้รองเท้าสกปรก	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิมัทธ ยาคี 2. ด.ช. ปิณณวิชญ์ จิรวัดธนัทฤ	098-992-1997 097-151-9421	ผ้าห่มลายทางที่ใช้ผู้กระเบียง,ถุงขนม,เสื้อผ้าที่เปียก	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อคอปก สีเทา กางเกงขาสั้น สีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
นักแสดงผาดโผน : -		นักแสดงพิเศษ : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

4.39 ตารางถ่ายทำวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561

BREAKDOWN SHEET DATE : 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home	
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข	
Scene : 8	ภายนอก/ภายใน
เหตุการณ์โดยย่อ : นี้อตื่นขึ้นมาในสภาพที่มอมแมม ก่อนจจะรีบเปลี่ยนเสื้อผ้าอย่างรวดเร็วเพื่อลงไปข้างล่างในงานเลี้ยง	
กลางวัน/กลางคืน เวลา 13.00-15.00 น.	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิมัทธ ชาติ	098-992-1997	เสื้อผ้าทางใหญ่, กระจกฝ้า, หมอน, ผ้าห่ม	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		Make up หน้ามอมแมม	เสื้อคอปก สีเทา, เสื้อผ้าทางใหญ่ กางเกงขาสั้น สีน้ำตาล, กางเกงขายาวสีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
นักแสดงผาดโผน : -		นักแสดงพิเศษ : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

4.40 ตารางถ่ายทำวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2561

4.6.2 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561

การถ่ายทำสำหรับวันที่ 19 กุมภาพันธ์ คือวันที่สองที่ออกกอง เดินทางไปยังสถานที่เดิม วันนี้เป็นวันที่ค่อนข้างต้องเตรียมความพร้อมเยอะมาก ออกก่อนเวลาเดิมไม่เหมือนกับวันแรก เพราะต้องเตรียมตัวรอรับนักแสดงสมทบประมาณ 5-6 คน แต่เนื่องจากรถที่เดินทางไปเป็นรถยนต์คันเดิม และคนขับคนเดิมจึงทำให้ไม่เสียเวลามากกับการเดินทางเพราะคนขับเคยขับมาแล้ว

ข้าพเจ้าเริ่มออกเดินทางจากโรงถ่าย คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เหมือนเดิม และสำหรับวันนี้การเดินทางการจัดเตรียมของ จัดการคนผ่านไปได้ด้วยดี แต่มีการติดปัญหาทำให้เริ่มถ่ายช้าเพราะนักแสดงสมทบบางคนมาสาย รวมไปถึงนักแสดงหลักมาสายกว่าเวลานัด แต่เมื่อนักแสดงหลักเดินทางมาถึงข้าพเจ้าก็เริ่มถ่ายเลย ส่วนนักแสดงสมทบข้าพเจ้าก็หาเด็กๆ ในมูลนิธิที่ไม่ได้ไปเรียนมารวมกองถ่ายด้วย เพื่อให้ได้เริ่มถ่ายเพราะหากต้องรอนักแสดงสมทบทั้งหมดมาถึงวันนี้อาจเป็นวันที่ถ่ายได้แค่ไม่กี่ฉาก และทุกอย่างจะผิดพลาดทั้งหมด

BREAKDOWN SHEET DATE : 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home	
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข	
Scene : 2	ภายนอก/ภายใน
เหตุการณ์โดยย่อ : เด็กๆทุกคนต่อแถวรับอาหารจากคุณครู และพูดคุยกันเกี่ยวกับคะแนนพิเศษ และเหตุผลที่เกมได้ออกไป	
กลางวัน/กลางคืน เวลา 08.00-12.00 น.	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิมัทธ ยาศี 2. ด.ช. ปณณวิชญ์ จีรวัดน์ธนัทกุ	098-992-1997 097-151-9421	ถังน้ำดื่ม,แก้ว,ตระกร้าช้อน/ส้อม,จานข้าว	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อสีเทาแขนยาว/กางเกงขาสั้น น้ำตาล เสื้อยืดสีน้ำเงินอ่อน/กางเกงขา สั้นเอวยางยืดสีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	

ตัวประกอบ : 1. ค.ญ.ณัฐธนิชา อานัน (ณิชชา) 2. ค.ญ.เสาวลักษณ์ มะลาพันธ์ (แองจี) 3. ค.ญ. ณัฐิกา นวลจันทร์ (จิ๋ว) 4. ค.ช. ณัฐกรรณ์ อานัน (ฟาซี)	ตัวแสดงแทน :
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว	

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข Scene : 3 เหตุการณ์โดยย่อ : นี้อทและเพื่อนๆวิ่งลงจากบันไดมาซักรองเท้า	ภายนอก/ภายใน กลางวัน/กลางคืน เวลา 15.00-18.00 น.
--	---

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ค.ช. วุฒิภัทร ยาศี 2. ค.ช. ปณณวิชญ์ จิรวรรณรัตน์ทุก	098-992-1997 097-151-9421	รองเท้า, กะละมังซักผ้า, ผงซักฟอก, แก้วซักผ้า, สายยาง	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อยืดสีน้ำเงิน/กางเกงขาสั้นสีน้ำตาล เสื้อสีแดงเลือดนก/กางเกงขาสั้นสีน้ำตาลอ่อน
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Score 02	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี

ตัวประกอบ : 1. ค.ญ.ณัฐธนิชา อานัน (ณิชา) 2. ค.ญ.เสาวลักษณ์ มยลาพันธ์ (แองจี้) 3. ค.ญ. ณัฐิกา นวลจันทร์ (จิว) 4. ค.ช. ณัฐกรรณ์ อานัน (ฟาซี)	ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว	

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข Scene : 4	ภายนอก/ภายใน กลางวัน/กลางคืน เวลา 13.00-15.00 น. เหตุการณ์โดยย่อ : นี้ออกไปเที่ยวของเพื่อนที่ได้ออกไปเมื่อปีที่แล้ว และความฝัน ของพวกเขาก็อยากออกไปจากมูลนิธิ (Day for Night)
--	--

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ค.ช. วุฒิกัทร ยาศี 2. ค.ช. ปิณณวิชญ์ จิรวัดนันท์ทุก	098-992-1997 097-151-9421	ตระกร้าผ้า,ถุงขนม,ผ้าที่นำมาตาก	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อคอปกสีเทา/กางเกงสีน้ำตาล เสื้อยืดสีน้ำตาล/กางเกงขาสั้น สี เทา
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

BREAKDOWN SHEET DATE : 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home	
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข	
Scene : 6A	ภายนอก/ภายใน
กลางวัน/กลางคืน เวลา 19.00-21.00 น.	
เหตุการณ์โดยย่อ : นี้อวดตรงไปที่ราวตากผ้าแล้วเอารองเท้าที่แขวนอยู่ออกมาจากราว	
เพื่อทำให้ขาด	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิกัทร ยาศี	098-992-1997	ราวตากผ้า, รองเท้า, ไม้หนีบผ้า	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อยืดสีเทาลายขาว/ กางเกงขาสั้นสีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

BREAKDOWN SHEET DATE : 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข
Scene : 11
เหตุการณ์โดยย่อ : นี้อัดตดสินใจเป็นกำแพงออกไปจากมูลนิธิ
ภายนอก/ภายใน
กลางวัน/กลางคืน เวลา 21.30-24.00 น.

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิภัทร ยาศี	098-992-1997	กระเป๋านักเรียน	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อลายทางใหญ่ แขนยาว, กางเกงขายาวสีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		Score 03	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
นักแสดงภาคไหน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

4.41 ตารางถ่ายทำวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561

4.6.3 การถ่ายทำภาพยนตร์วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561

วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561 คือวันสุดท้ายของการถ่ายทำ และวันนี้เป็นวันที่ข้าพเจ้าเลือกฉากที่ใหญ่ที่สุดมาถ่ายเพื่อให้ข้าพเจ้ามีเวลาจัดการกับภาพในหัวของข้าพเจ้าที่จะทำให้มันชัดเจนขึ้น ฉากที่ใหญ่ และยากที่สุดคือฉากที่ 8 เพราะนอกจากจะมีนักแสดงสมทบแล้ว ยังมีครอบครัวอุปถัมภ์ มีคุณครูในมูลนิธิ ต้องใช้ทีมงานจำนวนมากในการควบคุมดูแล และต้องใช้เวลาในการเซ็ตห้องเยอะมาก เพราะภายในห้องเป็นห้องโล่งมีเพียงโต๊ะเก้าอี้ไม่กี่ตัวเท่านั้น รวมทั้งกล้อง และของบริจาดต่างๆ ก็ควรมีมากพอให้สมจริงเหมือนกับเป็นวันฉลอง และวันรับของบริจาด มีการตกแต่งกำแพงโดยภาพวาดขอบคุณจากเด็กๆ และผลการเรียนของเด็กๆ

ข้าพเจ้าเริ่มออกเดินทางจากโรงถ่ายภาพยนตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่เดิม เพราะมีความสะดวกสบายที่สุดต่อการนัดพบ สำหรับเรื่องเส้นทางก็ยังไม่มีปัญหาเพราะคนขับรถเป็นคนเดิม เคยขับมาสองครั้งแล้วจึงค่อนข้างชำนาญเส้นทางแล้ว แต่สำหรับงานถ่ายทำในวันสุดท้ายนี้ข้าพเจ้าลืมนำกระเป๋าเสื้อผ้าของนักแสดงสมทบมา จึงทำให้ต้องมีการขับรถกลับไปเอาในขณะที่กำลังถ่ายทำ แต่เนื่องจากข้าพเจ้ามีนางสาวกมลชนก ผู้ทำหน้าที่โปรดิวเซอร์ข้าพเจ้าจึงสามารถจัดการปัญหานี้ได้อย่างรวดเร็ว และไม่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน

BREAKDOWN SHEET DATE : 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home	
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข	
Scene : 9	ภายนอก/ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 08.00-13.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : นี้อทเดินเข้ามาเห็นเพื่อนๆกำลังกินข้าวอย่างเอร็ดอร่อย จึงรีบเข้าไปเอากระดาษเช็ดมือไปติดบนกำแพง และมาทานอาหารกลับเพื่อนๆ	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิภัทร ยาศี 2. ด.ช. ปัทมวิชญ์ จิรวินันธนัทกุล	098-992-1997 097-151-9421	ของรับบริจาด,จานข้าว,โต๊ะ,เก้าอี้,ผลการเรียน,แก้วน้ำ	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		Make up ใบหน้ามอมแมม (Nott)	เสื้อลายทางใหญ่ แขนยาว, กางเกงขายาวสีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
เสียง/ดนตรี	สถานที่		

ตัวประกอบ : 1. ค.ญ.ณัฐณิชา อานัน (นิชา) 2. ค.ญ.เสาวลักษณ์ มะลาพันธ์ (แอนจี้) 3. ค.ญ. ณัฐิกา นวลจันทร์ (จิว) 4. ค.ช. ณัฐกรรณ์ อานัน (ฟ้าซี) และ เด็กๆในมูลนิธิ จำนวน 3 คน	ตัวแสดงแทน : -
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว	

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home	
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข	
Scene : 10	ภายนอก/ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 14.00-17.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : นี้ออนคิดไปถึงเหตุการณ์ต่างๆในตอนทรี วี กับ เกม ยังอยู่ในห้อง	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ค.ช. วุฒิภัทร ยาศี	098-992-1997	ผ้าปูที่นอน,หมอน,ผ้าห่ม	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื่อลายทางใหญ่ แขนยาว, กางเกงขาวาวสีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

BREAKDOWN SHEET DATE : 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข
Scene : 5
เหตุการณ์โดยย่อ : นีอหนิกย้อนไปเหตุการณ์เมื่อปีที่แล้วที่เขาปีนลงจากระเบียงเพื่อทำให้รองเท้าของเขาได้รับเลือกที่จะได้คะแนนมากพอที่จะออกไปจากที่นี่
ภายนอก/ภายใน
กลางวัน/กลางคืน เวลา 19.00-21.30 น.

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิกัทร ยาศี	098-992-1997	รองเท้าผ้าใบสีขาว , รวดตากผ้า	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อยืดสีเทาอ่อนลายขวาง
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	มูลนิธิบ้านจริงใจ ชลบุรี
ตัวประกอบ : -	ตัวแสดงแทน : -		
นักแสดงผาดโผน : -	นักแสดงพิเศษ : -		
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

BREAKDOWN SHEET DATE : 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2561

ชื่อเรื่อง : ก่อนอรุณจะรุ่ง ที่... Foster Home	
ผู้กำกับ : อรปรียา ประเสริฐสุข	
Scene : 7	ภายนอก/ภายใน
	กลางวัน/กลางคืน เวลา 22.00-24.00 น.
เหตุการณ์โดยย่อ : นี้อเดินเข้ามาในห้องครัวเพื่อหาอุปกรณ์ไปเจาะรองเท้า	

นักแสดง	เบอร์ติดต่อ	อุปกรณ์ประกอบฉาก	
1. ด.ช. วุฒิกัทร ยาดี	098-992-1997	ที่วางมีด,มีด	
		ผม/หน้า	เครื่องแต่งกาย
		-	เสื้อยืดคอปก สีเทา, กางเกงขาสั้น สีน้ำตาล
		กล้อง	เทคนิคพิเศษ
		Sony NEX 700	-
		Special Equipment (ELECTRICAL/GRIP/CRANE)	
		-	
		เสียง/ดนตรี	สถานที่
		-	มูลนิธิบ้านจงใจ ชลบุรี
ตัวประกอบ : -		ตัวแสดงแทน : -	
นักแสดงภาคไหน : -		นักแสดงพิเศษ : -	
การขนส่งและยานพาหนะ : รถยนต์ Honda CRV สำหรับทีมงาน / รถยนต์ Daihatsu สำหรับอุปกรณ์ / นักแสดงเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว			

4.42 ตารางถ่ายทำวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2561

บทที่ 5

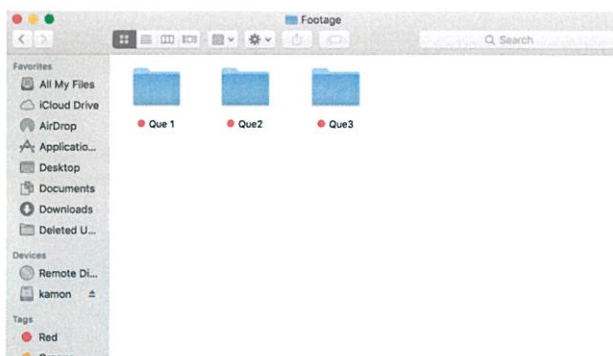
กระบวนการหลังถ่ายทำ ภาพยนตร์ (Post-Production)

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์นั้นเป็นส่วนที่สำคัญมาก เพราะเป็นกระบวนการลำดับภาพและเล่าเรื่อง โดยต้องผ่านการตัดต่อ การทำเสียง และการเคลียสี จนเป็นภาพยนตร์ที่สมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้ให้ความสำคัญกับกระบวนการนี้ค่อนข้างมาก เพราะมีเหตุการณ์หลายอย่างเกิดขึ้น จนไม่อาจที่จะควบคุมสถานการณ์ได้ จึงจำเป็นที่จะต้องใช้การตัดต่อช่วยแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น และข้าพเจ้าได้มีการเปลี่ยนวิธีการเล่าในช่วงกลางเรื่องเพื่อทำให้อารมณ์ของนักแสดงสามารถส่งถึงผู้ชมได้ง่ายขึ้น โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. การลำดับภาพและการเล่าเรื่อง
2. การเคลียสี
3. เสียงในภาพยนตร์

5.1 การลำดับภาพ และการเล่าเรื่อง

ภาพยนตร์เรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home” ถึงแม้ว่าจะเป็นภาพยนตร์แนวดราม่า แต่ก็ค่อนข้างที่จะลำดับเรื่องยาก เพราะมีการปิดข้อมูลอยู่ตลอดในช่วงแรก และบางฉากไม่ได้มีการพูดกันเยอะ ในช่วงเวลาลำดับภาพจึงทำให้ข้าพเจ้าเองต้องคิดเยอะมากเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ง่ายขึ้น และเนื่องจากมีปัญหาจากนักแสดงรอง และนักแสดงสมทบที่ชอบบมกกล้องจึงทำให้ฟุตเทจที่สามารถนำมาเลือกใช้ได้เหลือจำนวนน้อยลง ข้าพเจ้านั่งไล่เรียงบทภาพยนตร์ และคิดทบทวนเรื่องการลำดับภาพอยู่เกือบ 1 อาทิตย์ ก่อนจะเริ่มลงมือลำดับภาพจริง ในช่วงแรกข้าพเจ้าส่งให้ทีมงานลำดับภาพมาให้เป็นราฟคัท เพื่อดูว่าคนตัดต่อคิดเห็นอย่างไรกับหนังของข้าพเจ้า และเผื่อว่าจะมีแนวคิดที่ทำให้ข้าพเจ้านำมาเสริมการเล่าเรื่องได้ ข้าพเจ้าเลือกคัดแยกฟุตเทจเป็น 3 คิว ตามคิวถ่ายเพื่อให้สามารถค้นหาได้ง่าย

5.1 ภาพคัดแยกไฟล์ฟุตเทจตามตารางถ่าย

ข้าพเจ้าใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC 2018 ในการตัดต่อ เพราะเป็นโปรแกรมที่สะดวกใช้งานง่าย โดยเริ่มต้นข้าพเจ้าให้นางสาวจิณณพัฑ เป็นผู้นำพูดเทจมาเรียงเพื่อลำดับเรื่องราวช่วงแรก และตัดแบบหยาบออกมาก่อน สาเหตุที่ข้าพเจ้าไม่นำมาไล่เรียงด้วยตัวเองเพราะข้าพเจ้าต้องการเห็นมุมมองของทีมงานที่มาช่วยงาน เพื่อว่าจะเป็นคนละมุมมองกับข้าพเจ้า และสามารถนำมาตัดแปลงหรือเสริมการลำดับภาพในแบบที่ข้าพเจ้าคิดไว้ และหลังจากนั้นข้าพเจ้าก็ได้นำมาลำดับภาพเอง เพราะข้าพเจ้าคือบุคคลที่เข้าใจภาพยนตร์เรื่องนี้มากที่สุด และเข้าใจว่าอารมณ์ไหนควรลำดับให้ดึงอารมณ์ไว้ หรือฉากไหนสามารถลำดับภาพให้เร็วขึ้นได้เพราะไม่ได้สื่ออารมณ์อะไรมาก

5.2 ภาพการลำดับภาพเบื้องต้น

5.2 การเกลี่ยสี

ภาพยนตร์เรื่องนี้มีโทนสีที่หม่นหมองด้วยอุปกรณ์ประกอบฉาก และเครื่องแต่งกายของนักแสดงอยู่แล้ว ซึ่งก็เป็นความตั้งใจของข้าพเจ้าเองเพราะฉะนั้นโทนสีที่เกลี่ยสีนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมี contrast ที่เยอะ แต่ก็จะมีสีที่ดูแบ่งจนเกินไปจะดูกลางๆ แต่ข้าพเจ้าแบ่งเป็น 3 รูปแบบหลักๆ คือ ช่วงกลางวันจะเป็นโทนอบอุ่น โทนเหลืองเขียวครีมเพราะส่งผลมาจากโทนสีของสถานที่ถ่ายทำด้วย และ สำหรับช่วงกลางคืนจะเป็นโทนสีฟ้าเป็นโทนที่แตกต่างกันเลย เพราะข้าพเจ้าต้องการแบ่งแยกเหตุการณ์ที่ชัดเจน และข้าพเจ้าตีความว่าแสงไฟที่สะท้อนมาถึงตัวนักแสดงนั้นคือ แสงไฟจากถนน ส่วนรูปแบบที่ 3 รูปแบบสุดท้ายคือ ฉากย้อนคิด ข้าพเจ้าจะลดค่าสีให้เกือบมืด เพื่อให้ดูเป็นลักษณะของภาพในความทรงจำ และดูหม่นหมองโดยที่ไม่จำเป็นต้องหนักไปทางค่าสีฝั่งไหนเลยไม่ว่าจะเป็น โทนอุ่น หรือโทนเย็น

5.3 ภาพเปรียบเทียบก่อนและหลัง การเกลี่ยสีรูปแบบกลางวัน

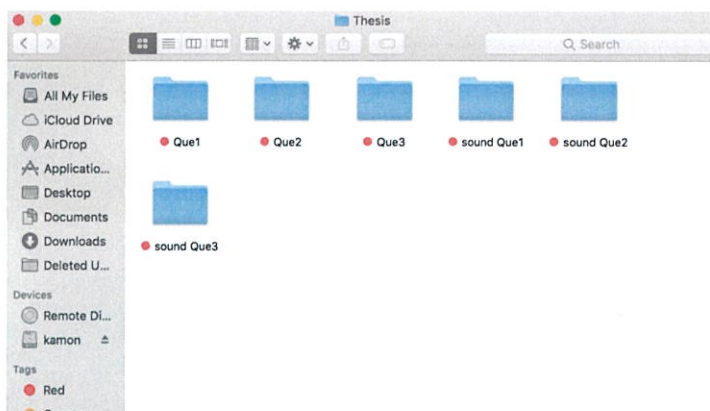
5.4 ภาพเปรียบเทียบก่อนและหลัง การเกลี่ยสีรูปแบบกลางคืน

5.5 ภาพเปรียบเทียบก่อนและหลัง การเกลี่ยสีรูปแบบเหตุการณ์ย้อนคิด

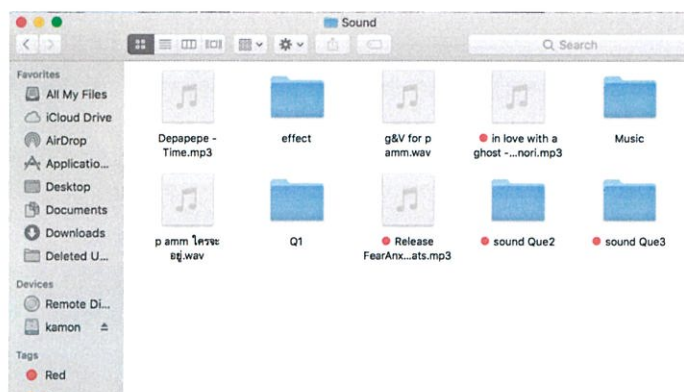
5.3 เสียงในภาพยนตร์

การทำเสียงในภาพยนตร์เรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home” ข้าพเจ้าใช้การอัดเสียงแยกผ่านไมค์บูม และไวเลส สำหรับตัวละคร เมื่อถ่ายทำเสร็จข้าพเจ้าได้นำไฟล์มาแยกตามวันที่ถ่าย เพื่อง่ายต่อการนำไปใช้ในแต่ละฉาก

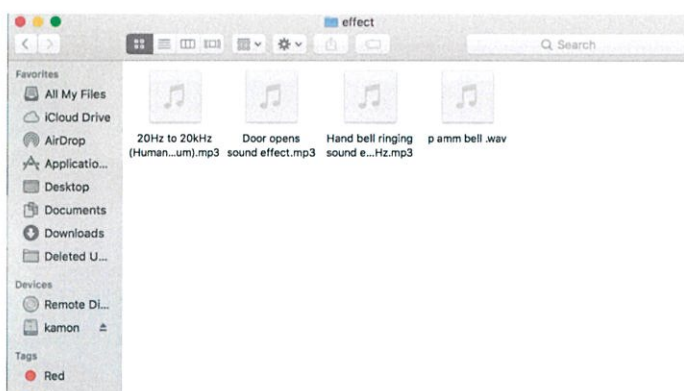

5.6 ภาพตัดแยกไฟล์เสียงตามตารางถ่าย

ภาพยนตร์เรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home” เป็นภาพยนตร์แนวดราม่า ชีวิตเกี่ยวกับเด็กๆในมูลนิธิเด็กกำพร้า ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้เพลงที่ประกอบด้วยเครื่องดนตรีเพียงไม่กี่ชนิด และเน้นจังหวะช้า โดยที่ไม่ดูผู้ใหญ่อึดใจเกินไป เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ถ่ายทอดผ่านมุมมองของเด็กๆ การที่ข้าพเจ้าเลือกใช้เพลงที่มีเครื่องดนตรีไม่กี่ชนิดเล่นพร้อมกัน ทำให้ผู้ชมยังโฟกัสกับตัวเรื่อง และมีเวลาในการคิดวิเคราะห์กับหนังในฉากนั้น ข้าพเจ้าเริ่มต้นจากเพลงของบุคคลหนึ่ง คือ ศิลปินชื่อ “Depapepe” เป็นศิลปินที่ใช้เครื่องดนตรีเดียวในการเล่นเพลงคือกีตาร์ ซึ่งไม่มีเนื้อร้องแต่เพลงของเขากลับทำให้เราสามารถจินตนาการได้ไกลมากๆถึงห้วงอารมณ์ที่เขาต้องการสื่อ ในบทภาพยนตร์เรื่องนี้ข้าพเจ้าได้กำหนดไว้ตั้งแต่เริ่มแรกว่าอยากได้เพลงประมาณ 2 เพลง เพราะจำเป็นต้องนำมาใส่ในช่วงเริ่มเรื่อง และช่วงท้ายของเรื่อง กับอีกหนึ่งเพลงคือนำมาใส่ในช่วงตอนชักรองเท้าข้าพเจ้ามีแนวคิดที่ว่า เพลงที่จะทำออกมาควรสื่อถึงความเศร้าได้ แต่ไม่ต้องเศร้าจนสุดทางแต่เป็นความเศร้าที่เจียบงัน และในส่วนเพลงที่ข้าพเจ้าต้องการใส่ในฉากชักรองเท้า นั้น ก็ไม่อยากให้มันเป็นเพลงที่เศร้าจนเกินไป เพราะข้าพเจ้าตีความว่าฉากนี้เป็นฉากที่เด็กๆเริ่มมีหวังอีกครั้ง เพราะพวกเขาล้นแล้วแต่จะชกมันให้ดีที่สุดเพื่อเป็นโอกาสให้กับตัวเองได้ออกจากมูลนิธิ

5.7 ภาพการคัดแยกไฟล์เดออร์เสียงทั้งหมด

5.8 ภาพการจัดเรียงไฟล์เสียงเอฟเฟ็กต์

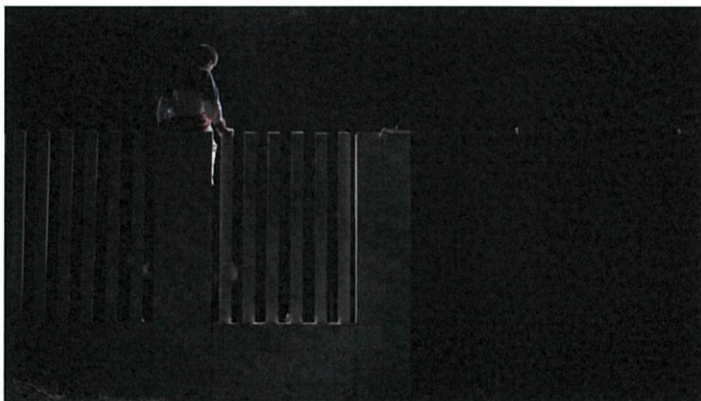
สำหรับในขั้นตอนที่เพลงได้เริ่มทำเสร็จแล้วข้าพเจ้าก็เริ่มจัดการเรื่องเสียง Effect ที่จะเกิดขึ้นในภาพยนตร์ เช่นเสียงเปิดประตู เสียงคลื่นยาวที่จะนำมาใส่ในฉากห้วงความคิดของนักแสดงหลัก และเสียงเอ็กเฟ็กต์ที่ต้องทำขึ้นมาอีกหนึ่งเสียง คือ เสียงระฆัง เพราะเป็นเสียงสำคัญที่ทุกครั้งที่เวลาเด็กๆรวมตัวกันกินข้าว จะมีเสียงระฆังดังขึ้นก่อนเพื่อเป็นสัญญาณเตือน และ เมื่อเสียงเอฟเฟ็กต์ทั้งหมดครบข้าพเจ้าจึงเริ่มนำมาประกอบกัน รวมทั้งเพลงต่างๆ ที่ทำเสร็จ ข้าพเจ้าก็ได้นำมาใส่แทนเพลงที่เลือกนำมาเป็นตัวอย่างไว้ในตอนแรก และเนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแนวราม่าจึงไม่มีความหือหาเรื่องเสียงมาก แต่แค่ต้องมีเพลงที่สื่ออารมณ์ได้ดี

5.4 วิชชวลเอ็ฟเฟ็กต์ใภพยนตร

ภพยนตรร็องนี้ม็วิชชวลเอ็กเฟ็กต์ตรงฉกฉบของร็อง น็องจกพ็นที่ถัถยเป็นพ็นที่ภพนอกโล่ง แลในฉกฉบนั้นเป็นฉกฉบบลางคึน ซึ่งซัฟเจัถยถกได้ภพกว้งมกในตอนที่นัคแสดงปึน แลกระตดลจกกำแพง ซัฟเจัถยจึงจ้บถ้งน้ภมงานมรธรับนัคแสดงตอนกระตดลจกเพ็อเป็นการเพ็มความพลอดถยใภกับนัคแสดง แลสัภการจัดไฟก็ม็ปัญหาซ่นกัน ค็อหากม็จัดไฟก็จึจะแทบมองม็เห็นนัคแสดงเลย เพราะฉบนั้นจึงจ้บถ้งจัดไฟ แลด้วยเหตผลที่ภพเป็นเฟรมกว้งจึงทำให้ตดซาไฟ เม็อถัถยทำเส็รจึซัฟเจัถยถ้งน้ภมาทำวิชชวลเอ็ฟเฟ็กต์ โดยที่ใหรุ่นพ็ซัฟเจัถยช่วย

5.9 ภาพฉกฉบสุดท้ายก่อนทำวิชชวลเอ็ฟเฟ็กต์

5.10 ภาพฉกฉบสุดท้ายหลังทำวิชชวลเอ็ฟเฟ็กต์

5.11 การลำดับภาพในภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home”

5.12 การลำดับภาพในภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home”

5.13 การลำดับภาพในภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home”

บทที่ 6

ข้อสรุป และข้อเสนอแนะ

การถ่ายทำภาพยนตร์สั้นเรื่อง “ก่อนอรุณจะรุ่งที่..Foster Home” มีเรื่องราวมากมายเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสิ่งดีดี มิตรภาพในการทำงานเป็นทีม หรือปัญหาที่ต้องเจอ และรีบแก้ไขเพื่อให้การทำงานเป็นไปด้วยความราบรื่น การทำงานครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่าง และทำให้ข้าพเจ้าได้เติบโตขึ้นอีกขั้น ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจอย่างยิ่งที่สามารถกำกับภาพยนตร์ออกมาได้เสร็จสมบูรณ์ ถึงแม้จะมีข้อบกพร่องบ้างข้าพเจ้าจะจำไว้เป็นบทเรียน และข้าพเจ้าจะไม่ให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำเดิมขึ้นอีก แต่ถึงอย่างไรทีมงาน และนักแสดงก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาดีตามที่คาดหวังไว้

บทสรุปปัญหาที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาการทำภาพยนตร์เรื่องนี้ มีดังนี้

1. ปัญหาบทภาพยนตร์
2. ปัญหางบประมาณ
3. ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ
4. ปัญหาการถ่ายทำ
5. ปัญหาหลังการถ่ายทำ
6. ข้อเสนอแนะ

ปัญหาบทภาพยนตร์

ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างช่วงการทำบทภาพยนตร์ คือ ข้าพเจ้าเขียนบทภาพยนตร์ที่ค่อนข้างไกลตัว คือถึงแม้ว่าจะมีการริเริ่มมาจากความรู้สึกของตัวเอง หรือพอจะเข้าใจอารมณ์ที่เกิดจากปัญหาเรื่องครอบครัว แต่ก็ยังไม่ถึงขั้นที่เข้าใจความรู้สึกของการถูกทอดทิ้งจึงจำเป็นอย่างยั้งที่ข้าพเจ้าจะต้องรีเสิร์ชอย่างหนัก เพื่อให้ทุกอย่างเป็นเหตุเป็นผล และสมจริง แต่ข้าพเจ้าก็ใช้เวลาเขียนนานมากๆ เพราะบางฉากข้าพเจ้าสามารถเข้าใจอารมณ์ได้ง่าย แต่ด้วยความที่ข้าพเจ้าเขียนบทภาพยนตร์ให้ค่อยๆเปิดข้อมูลมาตั้งแต่แรก พอถึงฉากที่ต้องเปิดข้อมูลทั้งหมดจึงยากเพราะต้องเปิดเผยในฉากเดียวแล้วทำให้คนดูเข้าใจได้ง่ายโดยที่ไม่เว้นแ่ว ข้าพเจ้าลองเขียนอยู่หลายดราฟมากๆ จนในที่สุดประมาณดราฟที่ 6 ข้าพเจ้าก็ตัดสินใจใช้ดราฟนี้ เพราะเวลาที่กระชั้นชิดด้วย

ปัญหางบประมาณ

เนื่องจากศิลปินพจน์ครั้งนี้ข้าพเจ้าทำคู่กับนางสาวกมลชนก ผู้ทำหน้าที่เป็นโปรดิวเซอร์ ข้าพเจ้าจึงแทบไม่ต้องยุ่ง หรือเข้ามาจัดการกับงบประมาณเลย และด้วยแรงสนับสนุน หรืออะไรที่สามารถหายืมได้ก็เลือกที่จะหายืมแทนการซื้อ จึงทำให้งบประมาณเป็นไปตามที่คาดหวังไว้

ปัญหาการเตรียมการถ่ายทำ

เนื่องจากการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ มีพร้อบหลักในการดำเนินเรื่องคือรองเท้าผ้าใบนักเรียนสีขาว และทุกคนต้องใช้ซั๊ก ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องจัดหา และขอยืมมาให้เป็นจำนวนมาก ประมาณ 20 คู่ และต้องเข้าฉากซั๊ก เมื่อซั๊กเสร็จต้องนำมาตากแห้ง และร้อยเชือกคืนให้กับเจ้าของทุกคน และนอกจากนี้ยังต้องเตรียมอุปกรณ์ที่จะช่วยสร้างความปลอดภัยให้กับนักแสดงในฉากปืน และฉากปืนในเรื่องมีอยู่ประมาณ 3 ฉาก ซึ่งก็นับว่าเยอะพอสมควร และเมื่อหาอุปกรณ์สร้างความปลอดภัยได้แล้ว แต่เมื่อนำมาใช้จริงก็ไม่สามารรถใช้ได้ทั้งหมด เพราะมีปัญหาตรงที่บันไดที่นำมานั้นมันเตี้ยจนเกินไป และตัวนักแสดงเป็นเด็กอยู่จึงยังไม่สูงพอที่จะยืน และจับผ้าห่มได้อย่างปลอดภัย แต่ก็สามารถผ่านมาได้เพราะมีทีมงานหลายคนช่วยกันจับ และยืนบนบันได

ปัญหาการถ่ายทำ

ปัญหาการถ่ายทำสำหรับข้าพเจ้าถือว่ามีไม่มาก เพราะก่อนจะถึงวันถ่ายทำข้าพเจ้า และนางสาวกมลชนกก็ได้เช็คกันก่อนเสมอว่ามีอะไรขาดตกบกพร่องบ้าง แต่มีเพียงวันถ่ายวันสุดท้ายเท่านั้นที่ลืมเสื้อผ้านักแสดงหลักในฉากต่อไปที่จะถ่าย แต่เพราะมีความช่วยเหลือจากนางสาวกมลชนก และนางสาวอินธิราพร จึงทำให้สามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว และปัญหาในช่วงถ่ายทำอีกหนึ่งอย่างคือ การเก็บเสียงเพราะหลังจากเวลาสี่โมงเย็นเป็นต้นไปจะเก็บเสียงยากมาก เพราะเด็กๆในมูลนิธิกลับมาจากโรงเรียน เด็กๆก็จะเล่นกันคุยกันส่งเสียงดังวุ่นวายมาก แต่เนื่องจากบทภาพยนตร์ที่เขียนออกมามีเพียงไม่กี่ฉากที่พูดเยอะ ข้าพเจ้าจึงจัดตารางให้ถ่ายก่อนช่วงเวลาสี่โมงเย็นหมด ส่วนฉากอื่นที่ต้องถ่ายตอนกลางคืน ข้าพเจ้าก็เลือกที่จะเก็บเสียงเพิ่มหลังถ่ายเสร็จอีกครั้ง เพราะมันไม่สามารถควบคุมได้

ปัญหาหลังการถ่ายทำ

เนื่องจากบทภาพยนตร์ เป็นบทที่ปิดข้อมูลในช่วงเริ่มแรกก่อน และค่อยๆเผยข้อมูลผ่านบทสนทนา และเรื่องราวย้อนคิดของนักแสดงหลัก จึงทำให้เมื่อถึงฉากที่จะเผยข้อมูลทั้งหมดในปัจจุบันค่อนข้างที่จะยากต่อการลำดับภาพ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนวิธีการเล่าเพื่อให้ภาพยนตร์สามารถบอกข้อมูลได้ครบถ้วน และเข้าใจได้โดยง่าย ส่วนปัญหาของเสียงต่างๆ ที่อัดมาแล้วมีเสียงเด็กๆพูดทับ ข้าพเจ้าได้เลือกใช้การเก็บเสียงเพิ่มมาใส่ แต่สำหรับบทสนทนาต่างๆไม่มีปัญหาเลย และ ด้วยความที่ค่อนข้างใช้เวลาในการวางแผนการถ่ายทำเยอะการเก็ยเสียงไม่ค่อยมีปัญหาเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

หลังจากที่ข้าพเจ้าได้ทำภาพยนตร์เรื่องนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าได้เรียนรู้อะไรหลายอย่างจากการทำงาน ตั้งแต่เริ่มคิดไอเดีย เริ่มเขียนบท เริ่มหา และคัดเลือกนักแสดง เริ่มถ่ายทำ เริ่มเจอกับปัญหา จนถึงขั้นกระบวนการตัดต่อซึ่งเป็นเทคนิคทางภาพยนตร์ที่ข้าพเจ้าไม่ค่อยถนัด แต่ข้าพเจ้าก็ลองตัดเอง จะเห็นได้ว่าแต่ละกระบวนการที่ได้กล่าวมานั้นล้วนแต่เป็นกระบวนการที่ต้องใช้เวลาคิด เวลาวิเคราะห์ และเวลาส่วนของการลงมือทำ ซึ่งข้าพเจ้าได้เข้าไปลงมือทำด้วยตัวเองทั้งหมด ตั้งแต่กำหนดโทนสี โทนภาพ จนหาของที่กำหนดเอง แต่ทุกอย่างล้วนฝึกให้ข้าพเจ้ามีทักษะเพิ่มมากขึ้น และสามารถเข้าใจภาพยนตร์ได้ทุกกระบวนการ

ข้าพเจ้าคิดว่าศิลปินพันธ์ เป็นเพียงเครื่องทดสอบด้านแรกในการที่จะออกไปเผชิญกับชีวิตภายนอกที่แท้จริง เพราะเมื่อข้าพเจ้าทำเสร็จและย้อนกลับไปมองข้าพเจ้าคิดว่าปัญหาที่ข้าพเจ้าเจอ มันยังเล็กมากๆ ด้วยความที่ยังอ้างว่าเป็นนักศึกษา จะขอยืมของหรือขอใช้สถานที่ เป็นเรื่องง่าย แต่เมื่อออกไปสู่ความเป็นจริงทุกอย่างล้วนแล้วแต่มีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ และจำเป็นต้องใช้เงินในการเข้ามาจัดการ ข้าพเจ้าจึงคิดว่าการทำศิลปินพันธ์ครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้ากล้าคิดกล้าทำ และที่สำคัญคือกล้าเจรจาต่อรองมากขึ้น และทักษะต่างๆนี้ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะสามารถช่วยให้ข้าพเจ้าเติบโตขึ้นได้อย่างแน่นอน

บรรณานุกรม

มูลนิธิบ้านจริงใจ

Nong Pla Lai, Bang Lamung District, Chon Buri 20150

นักสังคมสงเคราะห์

http://th.thaingo.org/?p=jobs&act=detail&id_job=4492

<http://www.ocsc.go.th/job/สังคมสงเคราะห์>

<http://www.baanjingjai.com/th>

<https://www.tcijthai.com/news/2015/08/scoop/5269>

https://lumos.contentfiles.net/media/assets/file/Risks_-_Thai.pdf

<http://digi.library.tu.ac.th/index/0229/48-1-Jan-Mar-2552/06PAGE25-PAGE33.pdf>

https://www.unicef.org/thailand/tha/reallives_6284.html

<https://th.wikipedia.org/wiki/มูลนิธิของขวัญแห่งความสุข>

<https://www.thairath.co.th/content/1108704>

https://www.rottentomatoes.com/m/my_life_as_a_zucchini/

<https://www.theguardian.com/film/2017/jun/04/my-life-as-courgette-review>

<http://www.metacritic.com/movie/my-life-as-a-zucchini>

ภาคผนวก

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ นางสาวอรปรียา ประเสริฐสุข
- ที่อยู่ บ้านเลขที่ 4/125 ซอยวัดศรีประวัติ ถนนบางกรวย-จางถนนอม หมู่บ้าน
สำเร็จวิทย์ 4 อำเภอบางกรวย ตำบลศาลากลาง จังหวัดนนทบุรี 11130
E-mail : aumawam@gmail.com
Tel. 094-489-7232
- ประวัติการศึกษา
- พ.ศ.2550 ระดับประถมศึกษา
โรงเรียนราชวินิตประถม
- พ.ศ.2556 ระดับมัธยมศึกษา
โรงเรียนราชวินิตมัธยม
- พ.ศ.2560 ระดับปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาภาพยนตร์และดิจิทัล มีเดีย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง